

občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE Domžale, 9. oktober 1980, Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vse gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kular, Matjaž Brojan, Miro Jeran, Franc Trkavec, Darko Gogojec, Marjan Bolhar, Matjaž Repnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kular, tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel. 721-656, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel. 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašne sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo. Fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421 1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

11. seja občinske konference ZKS Domžale:

Odgovornosti komunistov v sedanjem trenutku

URESNIČEVANJE GOSPODARSKIH NALOG IN SOCIALNE POLITIKE – POMEBNI TORIŠČI DELA KOMUNISTOV

Pred dnevi so se sešli na 11. seji občinske konference komunisti domžalske občine in pregledali uresničevanje resolucije v občini, obravnavali gospodarski položaj ter kršitelje družbenega dogovora o razporejanju sredstev za osebne dohodke.

Osnovna tema 11. seje pa je bila vsekakor razprava o uresničevanju socialne politike v občini, pomembni pa so tudi sklepi, ki so jih komunisti s tem v zvezi sprejeli.

Razpravo o trenutnem gospodarskem položaju v občini je s poročilom o osemmesečnem gospodarjenju odprl predsednik Izvršnega sveta SOB Domžale Herman Breznik. Ugotovil je, da smo v občini dosegli vzpodbudno rast družbenega proizvoda ter da v omenjenem obdobju ni nobena delovna organizacija poslovala z izgubo.

Nanizal je nekaj ilustrativnih podatkov, ki jih je primerjalno soočil s podatki za enako osem-mesečno obdobje preteklega leta.

Fizični obseg proizvodnje v osmih mesecih se je povečal indeksno 12 odstotkov, zaloge so večje za 15 odstotkov, prodaja pa za 8 odstotkov.

Precej presežen izvoz

Zelo razveseljivi so naši uspehi na področju izvoza. Medtem ko smo lani dosegli v osmih mesecih 15.638.000 dolarjev izvoza, smo letos izvozili že za 25.826.000 dolarjev. Ti rezultati dokazujejo, da naše izdelke lahko izvažamo, da torej dosegajo ustrezno kakovost, česar do nedavna nismo uspeli. Ob takih rezultatih je treba opozoriti na pomoč, ki jo v stabilizacijskih časih z devizami naša občina družbi prispeva.

Uvoz večji za 14 odstotkov

Medtem ko je investicijska dejavnost precej upadla, pa se je uvoz povečal, vendar ne v toliki meri kot se je povečal izvoz. Uvoz repromateriala se je povečal za 26 odstotkov, opreme pa le za 18 odstotkov.

Zunanjetrgovinski presežek

Medtem ko smo v preteklem letu v naši občini še beležili zuna-

njetrgovinski primanjkljaj, sedaj uresničujemo zunanjetrgovinski presežek v vrednosti 2.440.000 dinarjev.

Pokrivanje izvoza z uvozom ilustrira indeksna vrednost 145.

Kmetijstvo

Odkup kmetijskega blaga označuje indeks 129, prodaja pa je opredeljena s 139 odstotki.

Hektarski prinos je lani znašal 26 metrskih stotov, letos znaša 30 metrskih stotov.

Manjše zaposlovanje

Zaposlovanje je pod dogovorjeno rastjo, saj znaša v indeksu skupno 102,1. V gospodarstvu so zaposlovali (101,8) manj kot v negospodarstvu (103,6).

Osebni dohodki

Osebni dohodki so se v gospodarstvu povečali indeksno na 118,4, v negospodarstvu 118. Na tem področju so znani tudi kršitelji družbenega dogovora o družbenem usmerjanju dohodka. Vendar pa kljub temu zaskrbljujejo nekateri podatki: marca 1980 so bili v občini še 403 delavci z OD, ki je bil manjši od 5.000 din. Rese se je to število delavcev v avgustu zmanjšalo na 172, pa je to še vedno pereč problem.

Konferenca je ob koncu razprave opredelila in sprejela naloge, ki jih imajo komunisti pri izvajanju ekonomske stabilizacije.

I. Na programsko volilni konferenci dne 17.6.1980 sprejeta ocena o uresničevanju sklepov predsedstva CK ZK Slovenije glede gospodarske in socialne politike v letu 1980, ki jo s stalnim spremljanjem dogajanj in izvajanjem resolu-

cije plana v letu 1980, dopolnjemo z naslednjimi ugotovitvami:

Ekonomska stabilizacija je osnovno izhodišče pri reševanju vseh temeljnih vprašanj dela, življenja in ustvarjanja delavcev, delovnih ljudi in občanov, za demokratično samoupravno usklajevanje vseh potreb in interesov v naši družbi in posameznikov v njej s stvarnimi materialnimi možnostmi, ki so objektivno pogojene s stopnjo razvitosti proizvodnih sil.

Materialne možnosti gospodarstva so osnova za celoten družbenoekonomski razvoj, zato je nesprejemljivo obnašanje posameznih komunistov, ki v organizaciji združenega dela in v nematerialni sferi spremljajo stabilizacijo samo formalno in do tiste mere, ko ne čutijo posledic sprejetih ukrepov.

Zato prihaja kljub doseženim pomembnim uspehom na področju izvajanja stabilizacije do nekaterih nedoslednosti, ki manjšajo stabilizacijske učinke: zaostajanje na področju poglobljanja samoupravnih družbenoekonomskih odnosov /nagajevanje po delu, dohodkovno povezovanje itd./, skupinsko lastninska miselnost, zapiranje v tozdrovske, občinske in republiške meje, neurejeni odnosi na tržišču, neurejeni odnosi na področju cen, družbeno nesprejemljivi samoupravni sporazumi, zaostajanje pri planiranju zaradi nestabilnih pogojev gospodarjenja /pogosto spreminjanje predpisov/.

Konferenca ugotavlja, da nekateri rezultati, ki smo jih že dosegli pri uresničevanju ekonomske stabilizacije, kot so skladnejše razporejanje dohodka za vse namene uporabe, povečan izvoz in prvič v zadnjih letih dosežen zunanjetrgovinski presežek in umirjena rast zaposlovanja, izražajo politično razpoloženje, pripravljenost in sposobnost delavcev in delovnih ljudi, strokovnih služb, samoupravnih organov in delegatskih skupščin, da uresničujejo zastavljene naloge.

Pri doseganju rezultatov na tem področju so prav gotovo pomembno vlogo odigrale politične subjektivne sile z Zvezo komunistov na čelu s svojim odgovornejšim delom v institucijah našega političnega sistema.

Konferenca ugotavlja, da bo dosežene rezultate v I. polletju na področju gospodarjenja v naslednjem obdobju oz. II. polletju težko zadržati na doseženi ravni zaradi vplivov krizne situacije v svetu, ki se odražajo tudi pri nas predvsem glede velike navezanosti našega gospodarstva na uvožene surovine in repromateriala, kakor tudi težav z redno oskrbo s surovinami in repromaterialom iz domačega tržišča.

Na relativno poslabšanje rezultatov gospodarjenja bo vsekakor vplivalo hitro povečevanje cen /legalno in nelegalno/, kar povzroča že sedaj hitro povečevanje stroškov poslovanja.

Positivne učinke stabilizacije bo mogoče obdržati na doseženi ravni le s povečano produktivnostjo in racionalizacijo gospodarjenja, boljšo organizacijo dela, večjo delovno disciplino in s konkretnjšo odgovornostjo za izvajanje sprejetih odločitev na vseh nivojih. Za realizacijo dogovorjene in začrtane politike ekonomske stabilizacije smo zlasti komunisti tisti, ki smo dolžni s svojim delom zagotavljati izvajanje vseh nalog, popolno informiranost delavcev, zagotavljati moramo ocene, ki bodo odraz dejanskega stanja in na podlagi teh izhodišč načrtovati naloge bodočega dela in razvoja.

II. Naloge komunistov pri izvajanju ekonomske stabilizacije:

– na področju zunanjetrgovinske menjave je nujno, da se komunisti zavzemamo za nadaljnjo usposabljanje naših delovnih organizacij za uspešno vključevanje v mednarodno delitev dela s poudarkom na povečanem izvozu in zmanjševanju uvoza. Izvoz mora postati eden od bistvenih elementov dolgoročne poslovne politike, pri čemer pa moramo skrbeti, da ne trgamo reproverig na domačem trgu, da moramo skrbeti za rezultate združenega dela v celoti in ne za parcialne učinke.

To bomo zagotovili z uveljavitvijo dohodkovnega povezovanja, z združevanjem dela in sredstev in ustvarjanjem in razporejanjem skupnega deviznega prihodka;

(Nadaljevanje na 2. strani)

(Nadaljevanje s 1. strani)

— skladna delitev dohodka za vse namene porabe je ena od ključnih nalog ekonomske stabilizacije. Konferenca ocenjuje, da se navkljub večjim življenjskim stroškom komunisti moramo zavzemati za dogovorjeno politiko delitve dohodka. Ob tem je potrebno upoštevati specifične razmere posameznih delovnih organizacij združenega dela, pri katerih pogoji gospodarjenja vplivajo tudi na finančne rezultate. Zagotoviti je potrebno ekonomske učinke socialne politike ter ločiti delo od nedela, obseg solidarnosti od reševanja socialnih vprašanj z ekonomsko motivacijo za povečanje dohodka. Zato je ena od bistvenih nalog, da v najkrajšem času izpeljemo preobrazbo delitve sredstev za osebne dohodke, da bo sleherni delavec stimuliran predvsem po dejanskem delovnem prispevku iz tekočega in minulega dela, k rasti družbene produktivnosti dela in k skupnim rezultatom upravljanja in gospodarjenja z družbenimi sredstvi v TOZD in družbi kot celoti;

— na področju zaposlovanja je potrebno zaradi strukture proizvodnje in potreb po delavcih temeljito preanalizirati strukturo tistih, ki iščejo delo ter potrebe organizacije združenega dela po novih delavcih zaradi povečanega števila nezaposlenih. Preko skupnosti za zaposlovanje je potrebno usmerjati nezaposlene občane tudi v taka dela, ki jim glede na njihovo izobrazbo v tem trenutku niso najbolj ustrezna.

Na področju zaposlovanja se moramo zavedati, da imamo v OZD še vedno precejšnje število delavcev, ki nimajo zagotovljenih minimalnih življenjskih pogojev in je pri vseh nadaljnjih investicijah potrebno ta pomemben element upoštevati kot enega izmed kriterijev za investicijske odločitve.

Pri izvajanju usmerjenega izobraževanja je zlasti potrebno zagotoviti tesnejše sodelovanje med organizacijami združenega dela, izobraževalno skupnostjo in skupnostjo za zaposlovanje, mlade pa usmerjati na podlagi dejanskih potreb združenega dela;

— na področju reševanja problemov preskrbe je potrebno zagotoviti z dohodkovnim povezovanjem med proizvodnimi organizacijami v družbenem sektorju, z zasebnim sektorjem kmetijstva in trgovinskimi organizacijami, zagotavljanje normalne preskrbe za potrebe delovnih ljudi in občanov, ki mora sloneti na izdelani bilanci preskrbe in sprejeto s samoupravnimi sporazumi o temeljnih planov razvoja;

— na področju informiranja moramo napraviti kvalitetne premike v smislu zagotavljanja realnih ocen in predloge rešitev problemov obravnavati in spremljati na osnovi samoupravnega sporazumevanja in dogovarjanja v okviru delegatskega sistema. Ugotavljamo, da smo slabo informirani ob istočasni ugotovitvi, da sprejemamo gradiva v obliki informacij preveč, kar pomeni, da imamo več vzporednih informacijskih sistemov, ki ne prispevajo k popolnejši informaciji,

temveč le-te zamegljujejo. Ob tem ni potrebno posebej poudariti, da se nam ob tem večja administracija in stroški zanjo. Komunisti se moramo prizadevati, da bodo informacije kratke in jasne, kar bi lahko prispevalo k aktivnejšemu vključevanju delavcev v reševanje problemov poslovanja v TOZD in delovnih organizacijah ter načini reševanja ožje in širše družbene skupnosti;

— posebej je potrebno izpostaviti odgovornost komunistov na področju priprave planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje 1981–1985. V javni razpravi, ki se poteka, je potrebno še posebej ugotoviti ali so v razvojnih programih primerno vključeni vsi tisti dejavniki, ki naj bi perspektivno razreševali problem gospodarske stabilizacije. Predvsem je potrebno zagotoviti realizacijo takšnih investicij, ki bodo zagotavljale dobre izvozne rezultate, povečanje dohodka na zaposlenega delavca, kar bo omogočilo tudi ustrezno izboljšanje življenjske ravni delavcev. Pri tem pa je potrebno dati prednost investicijam tistih proizvodnih programov za katere je skozi združevanje dela in sredstev možno zagotoviti domače surovine in repromateriale.

Komunisti se moramo še naprej prizadevati, da se za tako imenovane dislocirane obrate ponovno prouči možnosti samoupravnega organiziranja v temeljne organizacije in s tem tudi zagotovi tem delavcem enakovreden družbeno-ekonomski in družbenopolitični položaj kot delavcem v matični organizaciji;

— konferenca ugotavlja, da so bile v preteklem obdobju kljub relativno nizki prispevni stopnji združena sorazmerno visoka sredstva za skupno porabo, kar je posledica nadpovprečno visokega deleža aktivnega prebivalstva v občini Domžale. Kljub sorazmerno visokim zbranim sredstvom nismo mogli sproti učinkovito reševati problemov na področju izvajanja potrebnih nalog v okviru družbenih dejavnosti.

To velja predvsem za področje vzgoje in izobraževanja, otroškega varstva, zdravstva in socialnega skrbstva. Eden izmed vzrokov je v izredno velikem naraščanju števila prebivalcev, od katerega jih je veliko število zaposlenih izven občine /5.000/.

Sistem združevanja sredstev za družbene dejavnosti še vedno ni v celoti dograjen in se zato določena sredstva združujejo na osnovi domicilnega principa, pri določenih dejavnostih pa še vedno ostajajo v tisti občini, kjer so naši občani zaposleni. Zato konferenca zadoljuje odgovorne komuniste v občini, da še naprej vodijo povečane aktivnosti pri usklajevanju in izdelavi planskih dokumentov. Potrebno si je prizadevati, da se na regijskem in občinskem nivoju uredi vprašanje združevanja sredstev za družbene dejavnosti tako, da bo delavec lahko v kraju kjer živi reševal svoje probleme na področju družbenega standarda.

Konferenca prav tako zadoljuje komuniste s področja planiranja na

nivoju občine, da skozi realno oceno programov samoupravnih interesnih skupnosti ugotovijo možnosti nadaljnjega skladnega razvoja dejavnosti samoupravnih interesnih skupnosti in potreb v okviru predvidenih prispevnih stopenj v nadaljnjem srednjeročnem obdobju, v okviru materialnih možnosti združenega dela in dogovorjenih delitvenih razmerij.

III. Konferenca zadoljuje komuniste v združenem delu in družbenih dejavnostih, da najmanj ob vsaki obravnavi periodičnega obračuna pripravijo kratko politično oceno razmer v svoji delovni sredini, kar je tudi osnova za delo v osnovni organizaciji zveze komunistov.

IV. Konferenca opozarja na naloge in odgovornost, ki jo imajo komunisti v organih skupščine občine glede ustanavljanja in dela družbenih svetov.

V. V prihodnje je potrebno zaostri disciplino obrtnikov glede plačevanja obveznosti za zdravstveno in pokojninsko-invalidsko zavarovanje.

VI. Prav tako je treba zaostri odgovornost komunistov na področju projektiranja, izvajanja in nadzora pri gradnji objektov.

VII. V prihodnje bomo zaostri tudi odgovornost kršiteljev družbenega dogovora o družbeni usmeritvi dohodka, zlasti proti kršiteljem v družbenih dejavnostih.

* * *

V drugi točki dnevnega reda so člani konference poslušali poročilo o uresničevanju socialne politike v občini. Obravnavani so bili nekateri aspekti socialne skrbi za človeka, naloge pa so opredelili v sklepih.

Sklepi k poročilu o uresničevanju socialne politike v občini:

1. Komite občinske konference ZKS je ugotovil, da je poročilo ustrezno gradivo za obravnavo v konferenci in ga v celoti sprejema.

2. Komite občinske konference ZKS je ugotovil, da je razprava o osnutkih planov že doslej nakazala nekatera odprta vprašanja, ki so prišla do izraza tudi na tej seji.

3. Še bolj pozorno kot doslej je potrebno ponovno preveriti prioritete naloge na področju samoupravnih interesnih skupnosti, ki naj se odražajo v družbenem planu občine in notranje prioritete v osnutkih planov samoupravnih interesnih skupnosti, temeljnih organizacij in krajevnih skupnosti.

4. Konferenca predlaga, da občinska izobraževalna skupnost, ki preko izvajalcev vzgojno-izobraževalnega programa ni povezana v skupnosti socialnega varstva, preko svojega predstavnika sodeluje v skupnosti socialnega varstva ali v organih te skupnosti, kadar predlagana problematika obravnava socialno varnost šolskih otrok.

Zato naj tudi skupnost socialnega varstva uveljavlja take metode dela, ki bodo zagotavljale planiranje in izvajanje celovite socialne politike.

5. Konferenca ugotavlja, da je

občina Domžale dosegla ustrezen odstotek vključenih učencev v obliko celodnevne šole. Vendar pa ugotavlja, da v planskih dokumentih za obdobje 1981–1985 ni predviden nikakršen premik, zlasti ob dejstvu, da so zagotovljene prostorske zmožljivosti /OŠ Vencija Perka in OŠ Krašnja/. Zato je potrebno poiskati realne možnosti uvajanja celodnevne šole tudi v naslednjem obdobju in izgovori na stabilizacijo v tem primeru niso sprejemljivi.

6. Na področju družbene skrbi za otroke je potrebno poiskati vse možnosti, da se ne poruši 80-urni program vzgoje za predšolske otroke in v tej zvezi konferenca zadoljuje komuniste v krajevnih skupnostih, da se zavzemajo za zagotavljanje pogojev za izvajanje te vzgojne oblike, ki je namenjena otrokom, ki niso deležni organizirane vzgoje in varstva.

7. Programi in skrb za njihovo izvajanje na področju zdravstvenega varstva otrok, morajo biti osvobojeni vsake togosti, zato je potrebno ponovno proučiti, ali je predlagani obseg menjave ustrezen.

Družbena skrb za otroka vključuje tudi zdravstveno varstvo, zlasti je potrebno preventivno zdravstveno varstvo otrok in v okviru tega določiti prioritete.

Konferenca priporoča izvršnemu svetu SOB, da takoj vloži maksimalne napore v to, da poišče možnosti za tako povečanje prispevne stopnje za področje zdravstvenega varstva, ki bi bila vsaj na meji poprečja slovenskih občin. Pri tem je potrebno upoštevati visok odstotek zaposlenih občanov in potreb, ki izhajajo iz tega.

8. Konferenca tudi podpira stališče, da se morajo strogo upoštevati šolski okolišaji in da otrok — učenec ne more biti sredstvo za izsiljevanje novih oddelkov v šoli.

K temu se postavlja vprašanje ali je cena storitev po oddelku v vzgoji in izobraževanju ustrezna, ali pa je pomembno vrednotiti storitev po učencu na različnih stopnjah izobraževanja.

Vsekakor pa je cena za šolsko prehrano potrebno ugotovljati po učencu, uresničevati že sprejeto stališče o diferenciranem pokrivanju cene prehrane in izoblikovati lestvico za prispevek staršev. Starši naj bi po načelu prispevali glede na svoje zmožnosti, občinska izobraževalna skupnost pa bi v svojem programu morala zagotavljati družbeni delež.

Občinska izobraževalna skupnost mora predlagati cene za prehrano, na učenca v obravnavo in soglasje izvršnemu svetu SOB s tem, da je cena te usluge v občini enotna.

9. Konferenca nalaga komunistom v izvršnem svetu SOB, da poiščejo možnosti za takojšnjo intervencijo za rešitev problema šolske prehrane s tem, da bodo take intervencije deležni otroci, katerih starši ne zmorejo v celoti pokrivati stroškov prehrane.

10. Pri planiranju in zagotavljanju družbene denarne pomoči je nujna tesna povezanost samouprav-

(Nadaljevanje na 4. strani)

foto reportaža

Tovariš predsednik Jernej Lenič je v slavnostnem govoru orisal družbeni in ekonomski razvoj občine, posebej pa je podčrtal, da je nova šola uspeh, ki zagotavlja enako skupno akcijo v reševanju šolskega prostora tudi vnaprej

Predsednik skupščine Občinske izobraževalne skupnosti Milan Deisinger, predsednik SOB Domžale Jernej Lenič ter predsednica izvršnega odbora OIS Vida Hafner pred otvoritvijo šole Vencija Perka

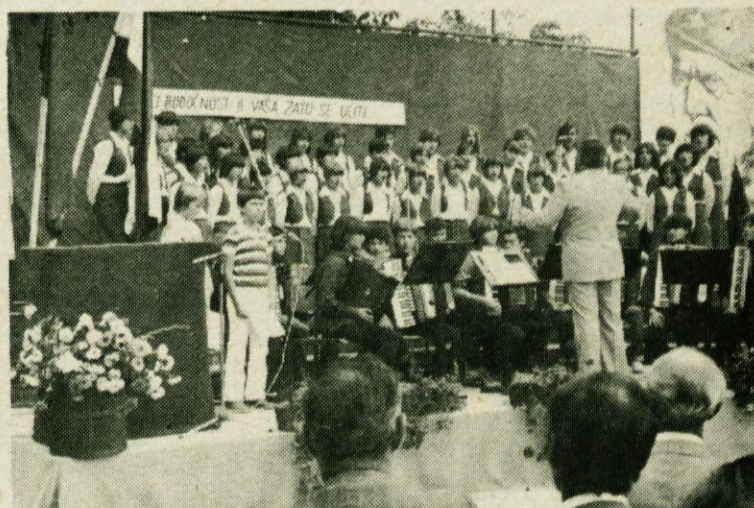
Udeleženci svečane otvoritve nove šole med kulturnim sporedom

Gostje si ogledujejo sodobno opremljene učilnice in kabinete

V kulturnem sporedu so nastopili učenci šole Vencija Perka

Titova pesem je iz mladih grl tudi tokrat ponesla toplo misel na predsednika TITA

Spominska plošča kurirski postaji G-9:

Slavje na Prevojah

Na Prevojah je Občinska komisija kurirjev in vezistov, ki deluje v okviru Pododbor kurirjev in vezistov za gorenjsko območje, pripravila spominsko slovesnost ob odkritju plošče v spomin na delo reledne kurirske postaje G-9, ki je delovala na tem območju v zadnjem letu vojne.

Številne borce, aktiviste, nekdanje kurirje in občane ter predstavnike družbenopolitičnih organizacij je pozdravil predsednik skupščine Krajevne skupnosti Prevoje Janez Jarc in čestital vsem prisotnim tudi za krajevni praznik, ki ga ta krajevna skupnost praznuje 21. septembra, kot spomin na tragične dogodke iz leta 1944. Na to je predsednik Občinske komisije

kurirjev in vezistov **Jurij Vulkan** orisal pomembno delo reledne postaje G-9, v času vojne in tudi nanizal vrsto dogodkov, ki so bili povezani z delom te postaje. Dejstvo je, da je ta postaja bila velikega pomena za pretok različnih informacij z Gorenjske na Štajersko in Dolenjsko in da je kljub prometni cesti po Črnem grabnu uspešno opravljala svoje poslanstvo. Tovariš

Odkritja spominske plošče kurirske postaje G-9 so se udeležili številni občani

(Nadaljevanje z 2. strani)

nih interesnih skupnosti in še posebej strokovne službe socialnega skrbstva s komisijami v krajevnih skupnostih in združenem delu. Pri tem gre za odgovornost odločanja o družbeno denarnih pomočeh za tiste občane, ki so te pomoči resnično potrebni.

Konferenca tudi opozarja komuniste v združenem delu in ostalih delovnih sredinah na resničnost in točnost podatkov o osebnih prejemkih, na katerih temelji socialni položaj delavca.

11. Konferenca nalaga komunistom v strokovni službi socialnega skrbstva in skupnosti socialnega varstva, da se število rejencev v naši občini ne povečuje brez predhodnega soglasja navedenih skupnosti.

Ob tem konferenca meni, da je nujno med občinami, iz katerih rejenci izhajajo in občinami, ki jih sprejemajo, potrebno pripraviti ustrezne samoupravne sporazume, ki bodo opredeljevali pravice, obveznosti in odgovornosti.

12. Delovanje predzakonskih svetovalnic je zakonita obveza. Ob ugotovitvi, da je v občini 550 nepopolnih družin, je naloga s tega področja še bolj očitna. Zato konferenca opozarja komuniste, ki delujejo na tem področju, da v največji meri upoštevajo možnosti

medobčinskega sodelovanja in obenem zavezuje komuniste s področja socialnega skrbstva, da s polno mero odgovornosti pristopijo k uresničitvi te naloge.

13. Konferenca predlaga, da se vsi odgovorni izvajalci domačega varstva starostnikov tesneje povežejo in pripravijo programe notranje delitve dela, glede na potrebe vključevanja različnih kategorij starostnikov.

14. Konferenca opozarja vse nosilce planiranja, da je potrebno v planskih dokumentih zajeti tudi postopen razvoj kadrovskih in socialnih služb v vseh delovnih sredinah. Le dobra organizacija teh služb je lahko trdna podlaga za uresničevanje usmerjenega izobraževanja in spremljanja življenja delavcev.

15. Konferenca je opozorila na odgovornejše delo delegatov in delegacij za samoupravne interesne skupnosti, katerih delo je zaradi neodgovornega ravnanja marsikdaj oteženo.

16. Na področju zdravstva je treba zagotoviti večjo racionalnost, ne le uporabnikov, temveč tudi izvajalcev. S tem v zvezi je treba pri izvajalcih vložiti vse napore tudi za kvaliteto zdravstvenih storitev.

Občinska konferenca
ZKS Domžale

Vulkan je podrobno orisal delovanje te postaje, številne dogodke in poti, na katerih so izgubljali svoja mlada življenja mnogi domačini in kurirji ter člani vaše straže, ki so delovali na tem območju. Prevoje in okoliške vasi so dale kar 17 življenj v času narodnoosvobodilnega boja in revolucije in da so bile v to dejavnost vključene številne družine, ki so živele v teh krajih. Velike zasluge za delo te postaje pa ima brez dvoma **Katarina Prašnikar**, saj je v njeni kuhinji bil bunker in glavna javka za prenašanje pošte. Kurirji pa niso bili samo prenašalci in vodniki, bili so tudi živ časopis za ljudstvo, saj so prenašali poročila in na ta način tudi novice po najkrajši poti v sleherno vas.

Na koncu je tovariš Vulkan orisal tudi delo kurirjev po končani vojni, saj so mnogi nadaljevali delo v enotah KNOJ-a ali pa v drugih organih ljudske oblasti. Organizirali so se v IV. brigadi VDV in si zadali številne naloge, kako oživiti pomembno dejavnost v času NOB in jo prenašati tudi na mlajše rodove. Danes lahko ugotovljamo, da so po kurirjih poimenovani mnogi pionirski odredi in da se tudi posamezna obeležja odkrivajo tam, kjer so v najtežjih časih obstojale kurirske postojanke.

Nato je **Gostič Janko — Jur**

odkril spominsko ploščo, na kateri je naslednji napis: „Na tem območju je v času NOB delovala reledna kurirska postaja G-9“.

Na zaključni slovesnosti so posamezniki prejeli odličja, ki jih podeljuje odbor kurirjev in vezistov za delo v času vojne. Tako so prejeli odličje preživeli kurirji reledne postaje G-9: **Janko Gostič — Jur**, **Ivan Gostič — Rado**, **Jože Keršič — Jože**, **Katarina Prašnikar**, **Miha Burja — Rado** in **Janko Lukman — Janez**. Poleg navedenih so za opravljanje kurirskih nalog v času NOB prejeli priznanja tudi naslednji: **Jože Pogačar**, **Avzugst Prebil**, **Ivan Rožman**, **Janez Slapar**, **Marija Vovk**, **Marija Brinovec**, **Anton Ahčin**, **Ana Testen**, **Ivan Vrenjak**, **Jože Zalokar**, **Mihaela Ves**, **Ivan Ogrin**, **Marta Jeretina**, **Jernej Vrenjak**, **Anton Gosar**, **Franc Barlič**, **Maks Bregar**, **Ivan Štrukelj** in **Vinko Kokalj**. Pododbor kurirjev in vezistov za Gorenjsko pa je že preje podelil odličja, ki so jih prejeli: **Jurij Vulkan**, **Franc Avbelj — Lojko**, **Stane Testen** in **Milan Erdani**.

V kulturnem programu so sodelovali učenci Osnovne šole **Janko Kersnik Brdo**, **Moški pevski zbor KUD Janko Kersnik Lukovica** in **Moravska godba**.

Kušar

Srečanje borcev XII. brigade

V Domžalah aktivno deluje območni pododbor XII. brigade, ki se povezuje v široko aktivnost odbora te brigade, ki ima sedež v Novem mestu.

Tako so se tudi letos, ob jubileju ustanovitve brigade in v okviru 35-letnice osvoboditve sestali borci dvanajste. Nekateri že starejši, osiveli, pa tudi izčrpani, drugi še dokaj dobro držeči. Veseli so vsakega takega srečanja, zlasti še, ko so se srečali tudi s predstavniki iz Novega mesta in predstavniki družbenopolitičnega življenja v občini.

Izrekli so tisto, kar se običajno ugotavlja, da je za vsako nalogo, ki jo je treba izpeljati, treba aktivistov, ki jim ni žal časa in truda, da pripravijo organizacijo srečanja in še vse tisto, kar sodi zraven. Zato so z burnim aplavzom izrekli priznanje tov. Ahčinu Antonu in tudi predstavnikom odbora iz Novega mesta.

Letos, so podelili priznanja vsem tistim, ki so dopolnili 60 let ali več, odslej pa bodo vsako leto 60-letniki prejeli tovrstna priznanja.

Prejeli so jih: **Cerar Ciril**, **Cerar Franc**, **Cerar Peter**, **Judež Pavel**, **Kotnik Jože**, **Kralj Anton**, **Kuret Peter**, **Kuret Rihard**, **Kvas Rudolf**, **Levec Franc**, **Merkuzič Anton**, **Mesar Anton**, **Močnik Anton**, **Novak Franc**, **Novak Jože**, **Opravž Franc**, **Orehok Franc**, **Pance Karel**,

Pavlič Jože, **Pirš Ivan**, **Ravnikar Alojz**, **Rebolj Stanko**, **Resnik Anton**, **Slapar Tomaž**, **Stražar Andrej**, **Štrukelj Anton**, **Štrukelj Franc**, **Štrukelj Miha**, **Vajde Ivan**, **Vodlan Franc**, **Zajc Mirko** in **Žun Franc**.

Na srečanju je nekdanji udeleženec **Lojze Šonc — Tomi** kot avtor prebral in vsebinsko obrazložil dopolnjeno himno dvanajste brigade. Doslej sta bili objavljeni dve kitici himne, danes pa jo objavljamo v celoti, da jo spoznajo vsi delovni ljudje naše občine.

Res, to srečanje je posnemanja vredno.

PESEM XII. BRIGADE

*Dvanajsta je stisnila svoje pesti,
udarile puške so trdo kot jekla,
svobodo rodile so temne noči,
ko kri partizanska je tekla.*

*Mi, Titova vojska — udarna brigada,
ponosno smo dvignili svoje peroti
in k soncu svobode smo poleteli
kot mladi žerjavi, veselo naproti.*

*Sprejeli gozdovi so nas in gore,
se v našem trpljenju je moč okrepila,
pognali se v boj smo, junaško stoje,
zastava slovenska se vila.*

*Vi, dragi tovariši, — seme svobode,
iz tega semena so rože pognale,
nov človek je vstal, ki ljubi človeka,
spet svetle luči so v temo posijale.*

Šonc Lojze — Tomi

Pot spominov NOB (Št. 11)

Bilo je prijetno avgustovsko dopoldne, ko smo se odločili, da obiščemo eno izmed postaj Poti spominov NOB v naši občini. Sicer še nimamo posebne knjižice, ki se dobi pri Občinskem odboru Zveze borcev NOV v Domžalah, v katero si lahko nabiraš žige različnih postaj, pa smo se vseeno odločili, da obiščemo Šipek. Ker nam je to precej neznan kraj, smo se poslužili Pregledne karte občine Domžale in kar hitro na sami meji občine z občino Kamnik našli Šipek, do katerega pa ne vodi nobena pot niti kolovoz, kot je bilo razvidno iz zemljevida, zato smo kar malo razmišljali, če bo naš najmlajši član vzdržal nekaj sto metrov poti. Poslužili smo se še nedavno izdane knjige Pomniki revolucionarnega delavskega gibanja in NOB v domžalski občini in tam prebrali pod številko 80, da na meji med kamniško in domžalsko občino na Gabrskih senožetih stoji spomenik posvečen ustanovitvi VI. SNOUB Slavka Šlandra, ki je bil postavljen ob 15-letnici tj. leta 1958. Ni nam šlo najbolj skupaj, kajti v Pregledni karti piše, da se je to zgodilo v Gabrjah. Vzeli smo zemljevid in se odpeljali proti Blagovici, kjer smo zavili na levo in zadaj za cerkvijo peljali po še kar dobri makadamski cesti proti našemu cilju. Žal smo bili neprijetno presenečeni, ker ni nikjer nobenega znaka, ki bi nam povedal, kam naj gremo. Mogoče ne bi bilo slabo, če bi pri odcepu v Blagovici postavili manjšo tablo oz. smerokaz; sicer smo kasneje opazili, da je pot markirana po planinsko, vendar marsikdo ne bi vedel, kam pot pelje, kajti imena Šipek ali Gabrje nismo opazili.

Skozi Zlatenek majhno vasico, ki se skoraj drži Blagovice, nam je pot peljala proti Jelši majhni vasici z nadmorsko višino 520 metrov, kjer je posejanih nekaj starejših kmečkih poslopij. Vse povsod mir, travniki in njive, cesta pa ne najboljše, kajti precej ovinkasta je in ne najboljše vzdrževana, kajti na njej je mnogo velikih kamnov in tudi odtočni kanali so bolj slabo urejeni. Občudovali smo patronažno sestro iz Lukovice, ki je s svojim avtom spretno krmarila po različnih manjših in večjih luknjah. Iz Jelše smo se pripeljali v Gabrje, ki leži na nadmorski višini 750 metrov. To je strnjena vasica na pobočju Šipka, kjer je kar nekaj novih hiš, zlasti pa bode v oči veliko novo gospodarsko poslopje, katerega bi bila vesela marsikatera kmetijska organizacija. V Gabrjah smo torej pustili avto in se peš odpravili proti spomeniku, ki leži na griču. Žal tudi iz Gaber ni nobenega smerokaza, zato človek lahko samo ugiba, da markacije peljejo k spomeniku in ne kam drugam. Skozi gozd smo hodili po kolovozu, za katerega mislimo, da bi ga lahko vrisali v zemljevid naše občine, saj po njem kakšen slabši avto zelo lahko pripelje, povsod tišina, smreke in velike skale, gob pa ne, čeprav smo jih iskali. Videti je bilo, da je bilo tu precej borovnic, našli pa smo nekaj malin in tako po slabe pol ure hoje (hodili smo zelo, zelo počasi), prišli na planoto, ki je bila pokošena in na kateri stoji čudovit spomenik oz. bolje bi rekli kamen, ki popestri okolico. Kdorkoli že vzdržuje okolico spomenika, treba mu je izreči vso zahvalo, kajti bilo je res lepo. Ustavili smo se ob spomeniku, ki je postavljen v spomin na 6. avgust 1943 (prišli smo torej skoraj na obletnico), ko je bila na Šipku ustanovljena Šlandrova brigada. Ob kamnu je tudi majhna rjava skrinjica, va kateri smo našli žig in z njim označili na zemljevidu, da smo resnično obiskali Šipek. Mogoče ne bi bilo slabo, da bi bil v skrinjici tudi majhen zvezčič, v katerega bi se obiskovalci upisovali, sicer pa je dobro tudi tako. Še majhen postanek in vrnilo smo se k avtu.

Izlet je bil prijeten, ponovili smo ga še na Golčaj, kamor pa smo hodili precej dlje, vendar smo tudi tu pogrešali kakšno tablo, kajti za vodiče smo morali uporabiti kar domačine, ki so nam prijazno pokazali kako in kam. Verjetno je tak tudi obisk vseh ostalih spominskih obeležij.

Prihaja jesen in z njim vrsta čudovitih jesenskih dni. Če ne veste kam, odločite se in obiščite kakšno izmed postaj Poti spominov NOB. Če ne veste kam, priskrbite si knjižico in videli boste, kako se da združiti koristno s prijetnim. Saj ne boste rekli, da že poznate svojo občino! Jugoslavijo in Slovenijo že, pa malo tujine tudi! Spoznajte torej tudi občino! Pot spominov NOB v naši občini bo k temu v veliki meri pripomogla. Poskusite!

V.V.

MESTNI ODBOR ZB NOV DOMŽALE

Mestni odbor ZB NOV Domžale obvešča vse svoje člane, da bo tradicionalno

TOVARIŠKO SREČANJE

v soboto, 11. oktobra 1980 ob 11. uri v Jamarskem domu na Gorjuši.

Zaradi tega, da bo odbor lahko pripravil to srečanje vas prosimo, da se prijavite v prostorih Krajevne skupnosti, Kidričeva 14, Domžale, in sicer:

v sredo, 8. oktobra od 9. do 12. in od 14. do 16. ure,

v četrtek, 9. oktobra od 8. do 12. ure,

kjer boste ob primernem vplačilu dobili tudi bloke za prehrano.

Tovariško srečanje je namenjeno zbližanju vseh članov Zveze borcev mesta Domžal, zato pričakujemo, da se zanesljivo vidimo na Gorjuši.

Pripravljalni odbor

OBVESTILO

Komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance pri Občinskem odboru ZZB NOV Domžale bo tudi letos pripravila srečanje tovarišev in tovarišic, ki bo

18. oktobra 1980 ob 13. uri v dvorani Induplati Jarše.

Vsi bivši interniranci, zaporniki in izgnanci naj se prijavijo pri predsedniku ali tajniku v svoji krajevni organizaciji ZB NOV, kjer bodo dobili nadaljnje informacije.

Komisija za bivše internirance, zapornike in izgnance pri Obč. odboru ZZB NOV Domžale

Obujanje spominov med borci:

Domžalski borci v Brdih

Znano je, da se domžalski borci NOV izredno radi udeležujejo izletov in tovariških srečanj, ki jih že dolgo vrsto let organizira MO ZB NOV Domžale.

V soboto, dne 20.9.1980 smo se odpeljali z avtobusom v Ajdovščino, kamor so nas povabili tamkajšnji borci, s katerimi si že tretje leto izmenjujemo medsebojna srečanja. Ko smo se pripeljali v Ajdovščino, so nas borci pričakali pred hotelom Planika. Snidenje je bilo zelo pristrčno, saj se vsi med seboj že dobro poznamo. V hotelu so nam pripravili krepak zajtrk, nato pa smo z dvema avtobusoma krenili v Goriška brda, kjer so se že predhodno dogovorili za ogled vinske kleti. Predstavniki te delovne organizacije nam je obširno in strokovno razložil ves potek proizvodnje, kar je vse zelo zanimalo. Pripravili so nam pokušnjo njihovih vin in razumljivo, razpoloženje je bilo na višku. Od tam smo se odpeljali k spomeniku v Goriških Brdih, kjer smo položili venec v spomin padlim borcem. Tam nam je sekretarka MO ZB Ajdovščina Tilka Vuga na kratko prikazala zgodovino NOB teh krajev. Ravno tako smo položili venec tudi v parku pri spomeniku padlim v NOB v Ajdovščini.

Po izredno dobrem kosilu v Plavah smo se odpeljali na samotno kmetijo v neposredni bližini Ajdov-

ščine, kjer smo doživeli spet veliko presenečenje. Pričakovali so nas z glasbo, in meso na žaru nas je prijetno pozdravilo. Pripravljenega je bilo za vse več kot dovolj. Razpoloženju ob dobri vinski kapljici ni bilo konca ne kraja. Zaplesali smo kolo, pri katerem niso izostali niti tisti borci, ki jih imajo že kar precej čez 70 let.

Ob vsem tem razpoloženju pa so nas presenetili še s posebnimi obdaritvami, saj je vsak udeleženec izleta dobil lep spomin od borcev Ajdovščine.

S to povezavo se lahko pohvalimo, za kar gre zasluga organizatorjem izleta obeh organizacij.

Taka tovariška srečanja naj bi posnemale tudi druge krajevne organizacije ZB NOV in s tem nadaljevale tovarštvo med borci, ki je bilo skovano že v NOB.

K. D.

OGLAS

Garsonjero ali sobo s kopalnico išče prosvetni delavec v Domžalah, Mengšu ali okolici.

Pismene ponudbe na naslov: PENCA, Izobraževalni center IMP, Cesta talcev 19-C, Domžale.

Razstava ob 100 letih pošte v Domžalah

Danes vam vnovič prinašamo nekaj zanimivosti iz delovanja pošte v Domžalah. Te zanimivosti so prispevali za objavo različni občani Domžal; za prijaznost se jim toplo zahvaljujemo.

PODPISI K ZNAMKAM NA STRANI 100 LET POŠTE V DOMŽALAH:

14. Poštni žig pošte v Lukovici je eden najstarejših z našega območja.
15. Medtem ko so v Mengšu imeli poštni žig še v nemškem jeziku, smo v Domžalah po zaslugi poštarja Januša, ki je vztrajal na slovenskem žigu, tega imeli preje kot Mengšani.
16. Eden izmed žigov domžalske pošte iz let pred prvo svetovno vojno. Poštni žig iz leta 1912.
17. Ena najstarejših razglednic Domžal iz prejšnjega stoletja prikazuje vzhodni del pod Šumberkom. Označene so tedanje tovarne tovarnarjev – TIROLCEV.

Pošta Domžale slavi letos 100-letnico svojega obstoja in delovanja. V ta namen pripravlja Filatelistično društvo Domžale v sodelovanju s pošto in družbenopolitičnimi organizacijami spominsko razstavo. Ker rabimo za razstavo ustrezen material, naprošamo vse, ki imajo kakršnokoli pošto z domžalsko-kamniškega območja, da jo nudijo kot razstavni material. V pošte pride material, ki ga je pošta uporabljala v svojem stoletnem poslovanju.

Filatelistično društvo posebej išče dva naslednja žiga na dopisnici ali pismu, ki sta bila v uporabi meseca maja 1941:

- a) DOMSCHALE
- b) STEIN b. LAIBACH

Hkrati prosimo občane, da nam posredujejo tudi stare razglednice domžalsko-kamniškega območja. V današnji številki objavljamo že dve stari fotografiji Domžal.

Ali že veste, da so imeli tudi TRZINCI svojo pošto? Datum nastanka ni znan, delovala je okrog leta 1920; od takrat datira odrezek plačilne nakaznice (3. novembra 1920).

* * *

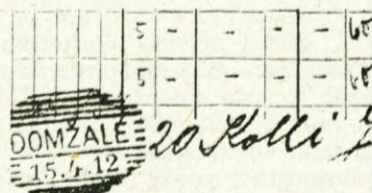
Občani nam posredujejo stare razglednice Domžal, ki jih bomo do konca leta objavili še nekaj. Najsta-

rejša prinaša pogled na vas Domžale še iz prejšnjega 19. stoletja.

* * *

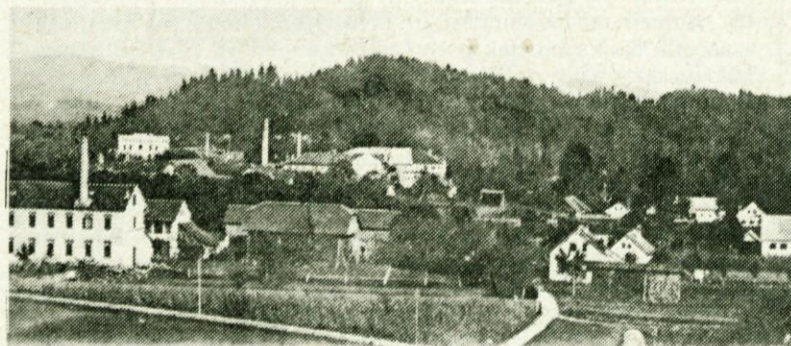
Da so v času neposredno po osvoboditvi nekaj tednov še obveljale okupatorjeve znamke, ker mlada Jugoslavija svojih znamk še ni imela.

Okupatorjeve znamke so opremili s slovenskim pretiskom krajev ali s pretiskom „Slovenije“.

16

14

*Draga Minka
Bepi, Karla, Karla
Črna...*

17

Portofreie Correspondenzkarte.
Poštne prosta dopisnica.

Die Adresse und Stempel der angeschriebenen Person
hier in großer Aufschrift, klar zu lesen.

An P. ...

15

USTANOVITEV IN DELOVANJE ODBORA ZA INVENTIVNO DEJAVNOST PRI OBČINSKEM SINDIKALNEM SVETU

V času, ko se na vseh področjih vključujemo v organizirano akcijo stabilizacije našega gospodarstva, moramo še posebej poudariti povezanost inovacijske dejavnosti z akcijo stabilizacije kot njenim sestavnim delom.

Zavedati se moramo, da je za uspešnost stabilizacije gospodarstva potrebna aktivizacija vseh naših ustvarjalnih sil in da moramo angažirati predvsem lastne sile. S pospeševanjem inventivne dejavnosti, ne samo intelektualcev, ampak predvsem najširših delavskih množic, bomo dosegli boljše gospodarske rezultate. Z aktivno vodenjo politiko spodbujanja inventivne dejavnosti znotraj slehernega delovanja aktiviramo notranje rezerve.

Spoznali smo, da glavne rezerve za povečanje produktivnosti dela niso v fizičnem naporu delavcev, ampak v izboljševanju organizacije dela, v izpolnjevanju tehnologije in v uvajanju novih izumov v delovne procese.

Da bi pospešili inovacijsko dejavnost in s tem gospodarski in družbeni napredek, je bil v Sloveniji leta 1976 podpisan družbeni dogovor o inovacijah. Njegovi podpisniki so: republiška konferenca SZDL, republiški svet zveze sindikatov Slovenije, izvršni svet skupščine SR Slovenije, Gospodarska zbornica Slovenije ter izobraževalna in raziskovalna skupnost Slovenije. Ta družbeni dogovor

naj bi služil tudi za osnovo pri sprotne uresničevanju politike o inovacijah, ki smo jo odločno postavili v ospredje že z akcijami v letih inovacij.

S temi spoznanji je na novo ustanovljeni odbor za inventivno dejavnost pri občinskem sindikalnem svetu sprejel naslednji PROGRAM DELA:

1. Pregled inovacijske dejavnosti v občini Domžale (izpolnitev predložene ankete).
2. Izdelava samoupravnih sporazumov o inovacijski dejavnosti za našo občino.
3. Povezovanje naših aktivnosti z raziskovalno skupnostjo in ostalimi društvi, ki imajo kot svojo nalogo pospeševanje inovacijske dejavnosti.
4. Skrb za ustrezen ekonomski tretman inovacij.
5. Uvedba moralnih priznanj inovatorjem (ob občinskem prazniku ali ob kakšni drugi slovesnosti).
6. Usklajevanje dela odborov za inovacije TOZD in OZD.
7. Populariziranje inventivne dejavnosti na območju občine in spodbujanje zanimanja za inventivno dejavnost.
8. Skrb za potrebno izobraževanje o inventivni dejavnosti.

Da pa bi naša akcija imela daljnosežne rezultate, je v posameznih organizacijah združenega dela v občini nujno potrebno ustanoviti ustrezno kadrovske baze (vsaj referenta za inovacije, če ne službo), ki bo sposobna ustvariti in ohranjati stalno inventivno aktivnost.

Cvetka Vljaj

iz naših temeljnih organizacij

Gozdno gospodarstvo — obrat za kooperacijo gozdarstvo Domžale

To podjetje, ki vam ga nameravamo danes predstaviti, deluje v sestavi OZD Gozdno gospodarstvo Ljubljana in je ena od trinajstih temeljnih organizacij združenega dela. Območje delovanja je zelo razširjeno, saj obsega poleg območja domžalske občine še celotna območja dveh ljubljanskih občin: občine Moste-Polje in občine Bežigrad. V celoti obsega delovno območje 15000 ha gozdov. Podjetje ima 30 zaposlenih ter 3100 kmetov — kooperantov.

V preteklem mesecu je dobila makadamsko cesto in z njo pove-zavo s svetom še zadnja vas v občini, vas Štance—Laze, ki leži visoko v hribih nad Moravčami. Cesta, ki je bila zgrajena v dolžini nekaj manj kot dveh kilometrov je veljala Gozdno gospodarstvo 59 milijonov starih dinarjev. Ta denar so dobili iz lastnih sredstev za komunikacije (29 milijonov dinarjev) in iz dohodka, namenjenega v investicijski sklad po zaključnem računu.

V samem obratu oziroma v tehničnem vodstvu so za to cesto izdelali načrte, preskrbeli tehnično dokumentacijo in vse ostalo. Kar posebej velja poudariti: tudi z delom v prostem času — brezplačno.

Tudi kmetje sami so se zelo izkazali, saj so investiciji z delom in različnimi prevoznimi in drugimi uslugami prispevali 40 odstotkov vrednosti.

Poleg te ceste je omenjena vas skoraj istočasno dobila tudi elektriko, kar je za občane vsekakor velika pridobitev in vzpodbuda, da se življenje v ta hribovski predel domžalske občine vendarle povrne, saj so iz njega mnogi že zdavnaj odšli.

V skladu z gospodarskim planom

Gozdno gospodarstvo OK Gozdarstvo Domžale spremlja v skladu s svojim družbenim in gospodarskim planom tudi potrebe vaščanov v krajevnih skupnostih, kajti potrebe gozdne proizvodnje in potrebe občanov (zlasti kar zadeva ceste) so mnogokrat istosmerne.

Tako so v minulem srednjeročnem programu vsako leto zgradili 5 km cest v makadamski izvedbi ter 10—12 km vlečnih poti.

Za novo srednjeročno obdobje predvidevajo gradnjo 8 km makadamskih cest na leto in 14 km vlečnih poti. Tako vsaj predvidevajo glede na potrebe gospodarsko-ekonomskih gibanj v gozdarstvu.

Ugotavljajo namreč, da je perspektiva gozdnega gospodarjenja vsekakor v boljših cestah, ki lahko

bistveno zmanjšajo stroške pridelave lesa. Ti stroški znašajo okrog 15 odstotkov vseh stroškov.

Les prihaja iz vseh koncev, zato so pravilne razdalje zelo pomembne, kakor je pomembna tudi kakovost cest. Ob boljših cestah bo moč uporabiti tudi težjo mehanizacijo, kar želijo in tako bodo uspeli zmanjševati stroške. Sedaj je to ob dejstvu, da je polovica vseh poti — gozdnih poti — nemalokrat zelo težko, če še nemogoče.

Povezava TROJICA—SLIVNA—VAČE

V Gozdnem gospodarstvu načrtujejo bočno cesto moravske doline TROJICA—SLIVNA—VAČE, ki bo opravila pomemben delež tako v gozdno-gospodarskem smislu, komunikacijskem, krajinskem, pomembna pa je tudi za splošni ljudski odpor.

V Gozdnem gospodarstvu skrajšujejo pravilne razdalje za 70 odstotkov. Tudi ta cesta bo v veliki meri zmanjšala pravilno razdaljo lesa do mesta predelave.

V ta prizadevanja se po svojih močeh vključuje tudi lesna predelovalna industrija. Lep primer je radomeljski Slovenijales, ki vloži kot porabnik sorazmerno velikih količin lesa v gradnjo cest in gozdnih poti vsako leto 500.000 dinarjev.

Lepe perspektive, če bo sodelovanja še več

Vsekakor imajo v Gozdnem gospodarstvu OK Gozdarstvo Domžale velike gospodarske načrte. Med njimi naj omenimo strojno beljenje lesa, kar bi v zelo veliki meri zmanjšalo stroške. Ta načrt, pa tudi one v zvezi z gradnjo boljših pravilnih poti pa bo moč uresničiti s še doslednejšim dohodkovnim povezovanjem. Doslej domžalski gozdarji na dohodkovnih osnovah že lepo sodelujejo v prvi vrsti z radomeljskim Slovenijalesom, s Slovenijaceste — Tehniko, pa tudi z Bohorjem iz Šentjurja. Če bo tako sodelovanje še širše, tedaj bodo tudi rezultati še obetavnejši.

Takole so bili nove ceste v vas ŠTANCE — LAZE veseli domačini in gostje

V hribovski vasi ŠTANCE—LAZE:

KAJ PRAVIJO OBČANI?

STANISLAVA RIBIČ, gospodinja: Bili smo od sveta docela odrezani. Nova cesta nam je prinesla življenje. Hiše okrog so zapuščene, napol razpadle, le pogledite, ljudje niso zdržali, pa so šli v dolino. Le štirje ljudje smo zdržali tu gori.

Človek ne more verjeti, da smo sedaj v dveh mesecih dobili vse to: cesto in elektriko. Težav za našo vas pa še ni konec: strašno nas moti kamnomolom Kresnice. Pred nekaj dnevi je bilo: Gotovo niso strokovno minirali pa se je vse treslo, kot bi bila vojna. Človek nikoli ne ostane brez težav.

TEREZIJA KOKALJ, gospodinja: 40 let že živim v teh hribih. Osem otrok sva imela z možem, pa so vsi ušli iz te divljine v dolino. Raztepli so se po vsej Sloveniji. Kdo pa bo zdržal. Šest kilometrov je do Moravč, od koder smo morali vsako

malenkost prinesiti sem gor na hrbtnu v košu.

Zemljo — pet do šest hektarjev jo je — obdelujeva sama. Še sreča je, da sva z očetom kolikortoliko zdrava. Upava, da bo cesta pripeljala mnogi ljudi sem gor, da bo zemljo, ko naju ne bo več, imel kdo obdelovati.

Včasih cele mesece ni bilo nikogar sem gor, sedaj pa vsak dan pride kdo. Zdi se nam, kot bi bil vsak dan posebej praznik.

JANEZ KOKALJ, kmet:

Poglejte, z elektriko in cesto sva z ženo preskočila iz enega stoletja v drugega. Donedajna še luči ni bilo, sedaj pa v kuhinji že stojita hladilnik in pralnik.

Doslej sem moral — če sem želel priti do njiv in travnikov vse opraviti s kravami, odslej pa bo drugače... Ob cesti si bo lažje pomagati do napredka. Gumi voz sem si že nabavil... Upam, da ne bomo dolgo sami tu gori, da bo s cesto prišel še kdo in bomo skupno lažje uresničili še kak načrt.

M. Brojan

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE

OBVESTILO

Komunalno podjetje Domžale obvešča, da bo kosovni odvoz odpadkov 13., 14. in 15.10.1980 in to v naslednjih krajevnih skupnostih:

- 13.10.1980 KS Slavka Šlandra Domžale, KS Simona Jenka Domžale, KS Venclja Perka Domžale, KS Trzin, KS Pšata — Dragomelj.
- 14.10.1980 KS Dob, KS Prevoje, KS Lukovica, KS Krašnja, KS Moravče, KS Krtina in KS Ihan
- 15.10.1980 KS Jarše — Rodica, KS Radomlje, KS Homec — Nožice, KS Preserje, KS Rova, KS Mengeš, KS Vir

Prosimo, da kosovne odpadke na dan pobiranja postavite ob cesti in to do 6. ure zjutraj.

Kdaj bo pešpot?

Občani naselja severno od zvezne ceste pri železniškem podvozu so poslali vodstvu Skupščine občine ter strokovnim službam sledeče pismo.

Ker gre za to, v zvezi s tem za perečo problematiko upamo, da bo objava pisma (34 občanov) izzvala odgovor pristojnih oseb v Samoupravni komunalni interesni skupnosti.

Bliža se novo šolsko leto in po predvidevanjih začetek pouka v novozgrajeni šoli „Venclja Perka“ ki je locirana ob železnici. Prebivalci iz področja severozahodno od ceste I/10–Ljubljana–Celje in zahodno od kamniške proge, ki bomo pošiljali svoje otroke v to šolo, pričakujemo novo šolsko leto z veliko skrbjo zaradi ogroženosti naših otrok ob prehodu ceste I/10. Ob mislih nato problematiko so nam prehodu blizu dobro znane žrtve otrok na Rodici in na železniškem podvozu ceste Ljubljana–Celje, da bi jih mogli brezvestno pozabiti. Medtem, ko se na Rodici v varstvene svrhe uspešno rešuje izvedba križišča, pa se na tukajšnjem področju še ni pristopilo k gradnji takoimenovane „peš poti v Domžalah“ ob železnici, od železniškega podvoza v smeri proti Ljubljanski banki, čeprav sta oba primera približno sočasno potrkala na vest odgovornosti merodajnih faktorjev.

V kolikor smo pravilno poučeni, so bila finančna sredstva SIS–a za oba primera, za Rodico in Domžale, zagotovljena, vendar izgleda, da se administrativnim pripravam za „peš pot v Domžalah“ omogoča, da požira čas ne glede na značaj predmeta, ki nosi v sebi usodne možnosti.

Kdor meni, da je vprašanje rešeno s simboli za upočaseno vožnjo in zebro za prehod cestišča ob prehodu pri Obrtniški ulici, je v hudi zmoti. Ustavi naj se in opazuje, z kako nemoteno brzino vozijo vozniki čez predmetno križišče. Ali bi mogli pri takem stanju zaupati otroku prehod čez križišče brez spremstva, saj se včasih zgodi, da se v kljub najboljši pazljivosti nenadoma pripeti usoden trenutek.

Da bi mogli tukajšnji prebivalci pošiljati svoje otroke v šolo sproščeno brez prometnega strahu in da bi jih mogli ob vračanju mirno pričakovati lepo prosimo podpisani tov. predsednika in vse pristojne organe, da storijo vse za čimprejšnjo izvedbo „peš poti v Domžalah“.

Pričakujemo, da se nam boste odzvali preko Občinskega poročevalca in nas seznanimi o razvoju priprav ter izvedbi predmetnih varstvenih investicijskih del, za kar se lepo zahvaljujemo.

Pripominjamo, da manjka nekaj podpisov zaradi dopustne odsotnosti. Nujna aktualnost predmeta, ne daje možnosti za upoštevanje njihove odsotnosti.
Domžale, 9.7.1980

Ko. Krajevni skupnosti Venclja Perka, Domžale s prošnjo, da se s svojo kompetenco odzove in pripomore k rešitvi, iz varnostnih ozirov neodložljivega predmetnega vprašanja.

Občani Domžal
(podpisano 34 občanov)

POJASNILO SAMOUPRAVNE KOMUNALNE INTERESNE SKUPNOSTI DOMŽALE NA DOPIS OBČANOV KS VENCLJA PERKA V ZVEZI Z IZGRADNJO PEŠ POTI

Večje število občanov iz KS Venclja Perka je v pismu predsedniku skupščine občine Domžale precej kritično obravnavalo priprave na izgradnjo peš poti ob železniški progi od podvoza ceste Ljubljana Celje do LB – Banke Domžale. Ta peš pot naj bi rešila predvsem prehoda šolobveznih otrok preko izredno prometne ceste.

Takoj na začetku je potrebno pojasniti, da počasna rešitev tega perečega problema ni na vesti odgovornosti merodajnih faktorjev kot se skuša prikazati v pismu, temveč posledica objektivno težke priprave v zvezi s traso bodoče pešpoti. Konkretno so pri

reševanju problematike peš poti v Domžalah ob železniški progi ves čas aktivno sodelovali SKIS–a tudi ostali odgovorni dejavniki v občini Domžale (predstavniki IS SOB Domžale, Oddelka za grad. urbanizem, Komisije za varstvo prometa SO Domžale, KS, kakor Biro).

Bistvene težave pri realizaciji te pešpoti so izhajale iz dialogov z železniškim gospodarstvom Ljubljana, tako odmika pešpoti od železniškega tira kot v poteku pešpoti v podvozu pod cesto Ljubljana – Celje; velike težave pa so nastopile tudi z lastniki zemljišč, preko katerih morajo biti izvršeni gradbeni posegi v zvezi z izgradnjo pešpoti ali z

uporabniki zemljišč, ki so v družbeni lastnini ter si jih ti lastniki brezpravno lastijo. Tudi LB – Banka Domžale se načeloma ni strinjala iz varnostnih razlogov s potekom trase preko njenega dvorišča. Sredstva za realizacijo niso bila nikoli ključen problem, saj je izgradnja le-te iz vidika prometne varnosti izredno pomembna. Kljub temu pa navedba v pismu, da so bila SKIS–u finančna sredstva za pešpot Domžale že zagotovljena, ni točna. Res je občinski proračun zagotavljal določena sredstva v lanskem letu za izgradnjo križišča Rodica, pešpoti v Trzinu in pešpoti v Domžalah, vendar ta sredstva še zdaj niso zadoščala za realizacijo vseh treh naložb ter so se vlagala pač v tiste naložbe, katere je pač iz tehnično-upravnih razlogov bilo moč realizirati. Prav gotovo predstavlja realizacija križišča Jarše-Rodica, ki bo v kratkem opremljeno še z avtomatskimi zapornicami ter trzinske pešpoti velik prispevek k izboljšani prometni varnosti, istočasno pa je potrebno poudariti, da z neprimerno večjim številom lastnikov zemljišč pri teh dveh naložbah ni bilo praktično nobenih večjih težav.

Nekaj konkretnih podatkov o pripravi zemljišča za izgradnjo pešpoti v Domžalah:

– SKIS Domžale je 28.8.1979 sklenil pogodbo z Biro 71 za izdelavo predlokačijske dokumentacije za pešpot, saj po predhodnih razpravah sploh ni bilo jasno, če bo železnica dovolila izgradnjo pešpoti;

– dne 5.10.1979 je Železniško gospodarstvo Ljubljana obvestilo Biro 71, da je nastala potreba za rekonstrukcijo in modernizacijo proge Ljubljana–Kamnik ter, da bo potrebno postajali v Domžalah razširiti v smeri od postajnega poslopja za dva tira;

– dne 15.10.1979 je bila predlokačijska obravnava za pešpot; iz zapisnika te razprave je razvidno, da je predstavnik ŽG predložil pismeno izjavo, da se odklanja predvidena trasa–pešpoti v predloženi obliki, ter da predstavniki ŽG predvidevajo rekonstrukcijo železnice;

– dne 21.12.1979 je ŽG po večjih predhodnih sestankih končno podala pogoje za izdajo soglasja k zunanji ureditvi šole Venclja Perka in pešpoti;

– dne 9.1.1980 je SKIS sklenil pogodbo z Biro 71 za izdelavo lokacijske dokumentacije;

– dne 18.1.1980 je SKIS sklenil z Biro 71 pogodbo za izdelavo glavnega projekta pešpoti ter javne razsvetljave;

– lokacijska dokumentacija z vsemi soglasji je bila izdelana in predana SKIS–u po večjih predhodnih sestankih s predstavniki ŽG v organizaciji SO Domžale koncem aprila tega leta;

– v maju mesecu je SKIS poklical lastnike zemljišč, da bi podali izjave, da se strinjajo s potekom pešpoti; tisti lastniki, ki se v začetni fazi niso strinjali s potekom pešpoti so bili večkrat klicani na SKIS, aktivno pa se je vključila v proces pridobivanja zemljišča KS Domžale; ŽG Ljubljana je po večjih intervencijah podalo ustrezno izjavo glede njenega zemljišča šele 25.8.1980, potrebnih izjav pa še do danes podpisali lastniki parc. št. 3774, 3775 (Kokalj) ter številke 3778 (Urbanija);

– po proučitvi nastalega stanja so se predstavniki SKIS, KS Domžale Oddel-

ka za gradbeništvo in urbanizem, Inšpekcijske službe ter projektant dogovorili, da se pristopi kljub neekonomičnosti k etapni gradnji te pešpoti ter je bila dne 26.8.1980 izdana lokacijska odločba za pešpot in sicer za del od ulice Urha Stenovca do priključka na Prešernovo cesto s čimer bo rešen saj prehod otrok preko ceste Ljubljana–Celje;

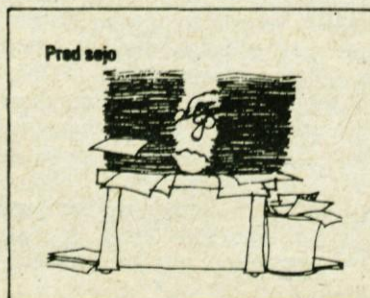
– po dogovoru s projektantom, ki lahko prične z izdelavo glavnega projekta šele po izdani lokacijski odločbi, bo glavni projekt te pešpoti izdelan do konca septembra. SKIS pa realno planira, da bo pričetek del na pešpoti stekel v oktobru tega leta; v zvezi s tem so bili opravljeni tudi prvi kontakti s predvidenimi izvajalci del.

Prav gotovo je potrebno poudariti, da je proces pridobivanja oz. priprave zemljišča za gradnjo kakršnega koli objekta izredno težka delovna naloga, saj se večkrat dogaja, da se občan kot uporabnik določenega objekta obnaša popolnoma drugače kot v primeru, če bi ta isti objekt prizadel njegovo funkcionalno zemljišče ali celo stavbo.

V letošnjem letu poteka precej važnih investicijskih del komunalnega gospodarstva predvsem v Domžalah. Gradi se nov kanal, ki je posledica predvsem gradnje 600 novopredvidenih stanovanj v objektih SPB–1 in SPB–2 ter dejstva, da pred 20-letji ko se je gradila kanalizacija v Domžalah prav nihče ni pričakoval, da bo šel razvoj tega kraja s takim tempom, kot se je to dogodilo.

Gradnja sama prav gotovo povzroča med občani precej nezadovoljstva, kljub temu, da smo občane skušali pravočasno informirati o tej gradnji preko Občinskega poročevalca ter drugih sredstev javnega obveščanja. Se v letošnjem letu se predvideva rekonstrukcija Rondo v Domžalah, kar bo nova motnja v prometnem režimu. Na Šumberku se gradi 1000 m3 vodni rezervoar (naproti obstoječem 500 m3), na domzalsko mengeškem polju so pričeli vrtati vodnjak, ki bo dajal novih 50 l/sek naproti sedanjim kapaciteti vseh vodnjakov 90 l/sek. Razvod zahteva tudi svoje na področju komunalnega gospodarstva zato prosimo občane, da gledajo na vse nastale težave z razumevanjem, podpisnikom pisma, predsedniku občine glede gradnje pešpoti pa zagotavljamo, da bo tudi ta problem tudi rešen, pojavila pa se bo vrsta novih v drugih sredinah. Vseeno pa smo mnenja, da ni potrebno pisati raznih peticij, temveč da se prav vse informacije lahko pravočasno dobijo na SKIS–u (tel. 722-022, 721-110 ali 721-350) ali pa na SO Domžale pri predstojniku Komiteja za urbanizem, gradbene in komunalne zadeve ter varstvo okolja, mesto dogovarjanja pa naj ostane KS oz. preko nje SKIS. Občinskemu poročevalcu pa predlagamo, da stopi v stik z individualnim poslovnim organom Železniškega gospodarstva Ljubljana ter opravi razgovor s tem, kakšni so načrti v zvezi s progo Ljubljana – Kamnik za naslednjih 20 let.

Tajnik
SKIS Domžale
Preskar Anton, dipl.ing.

URADNI VESTNIK OBČINE DOMŽALE

PRILOGA OBČINSKEGA POROČEVALCA, GLASILA OBČINSKE KONFERENCE
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Domžale, 9. oktober 1980 – št. 13

Na podlagi 11., 13. in 15. člena zakona o urbanističnem planiranju (Ur. list SRS, št. 16/67, 27/72 in 8/78) je izvršni svet Skupščine občine Domžale na 4. seji dne 11.9.1980 sprejel

SKLEP

o javni razgrnitvi spremembe prometno-tehnične rešitve na osnovi prometne študije za mesto Domžale – sprememba poteka peš poti in kolesarske steze ob železnici in povezave Roške ul. in Ul. Urha Stenovca v Domžalah.

1. člen

Javno se razgrne sprememba prometno-tehnične

rešitve na osnovi prometne študije za mesto Domžale – sprememba poteka peš poti in kolesarske steze ob železnici in povezave Roške ulice in Ulice Urha Stenovca v Domžalah, ki jo je pod št. 3792 v aprilu 1980 izdelal Biro 71 Domžale.

2. člen

Navedeni načrt bo javno razgrnjen za dobo 30 dni šteto od dneva objave tega sklepa v Uradnem vestniku občine Domžale.

3. člen

Javna razgrnitev bo opravljena na Komiteju za urbanizem, gradbeništvo, komunalne zadeve ter varstvo okolja Občine Domžale, Ljubljanska c. 69 (II.

nadstropje) in v prostorih Krajevnih skupnosti Domžale, Kidričeva 14.

4. člen

V času javne razgrnitve lahko delovne organizacije, krajevne skupnosti ter občani podajo na razgrnjeno urbanistično dokumentacijo pismene pripombe v knjigo pripomb.

Številka: 34-9/80
Datum: 11/9-1980

PREDSEDNIK IS
skupščine občine Domžale
Herman BREZNIK, l. r.

KAKO SE OBNAŠAMO PRI ODVAŽANJU SMETI

Z neprestano urbanizacijo stanovanjskih površin se vedno bolj pojavlja tudi problem zbiranja, odvažanja in deponiranja odpadnih snovi iz stanovanj in poslovnih prostorov. Poseben problem so tudi industrijski odpadki, ki pa jih danes ne bi obravnavali.

To področje dela regulira Odlok o obveznem odlaganju in odvažanju smeti ter odpadkov na območju občine Domžale, ki je bil objavljen v Uradnem vestniku št. 9/74, ter Dopolnitev odloka, ki je bila objavljena v Uradnem vestniku. Precizirano je, nakaterih področjih občine se vrši odvoz, ter kaj spada med smeti in odpadke. Trenutno vršimo odvoz na področjih naslednjih KS: Domžale, Vir, Mengeš, Jarše, Presejce, Radomlje, Lukovica, Homec-Nožice, Moravče, Trzin, Dob, Krtina, Krašnja, Dragomelj in Bišče – Pšata. Cel teritorij pokrivamo z dvema specialnima voziloma – NORBAMA – za pobiranje odpadkov iz kant ter enim vozilom za odvoz kontejnerskih zabojev. Na terenu nemalokrat prihaja do mučnih situacij, ko je v kantah še vse kaj drugega, kot je dovoljeno. V odloku je navedeno, da je v kantah lahko sledeče: smeti in odpadki od hrane individualnih gospodinjstev, pepel, odpadne konzerve, porcelan in steklo, kovinski, tekstilni, papirni odpadki, plastični predmeti in podobno. Ni dovoljeno odlaganje gradbenega materiala in blata ter drugih smetnjakov škodljivih odpadkov. Vsi odpadki gospodinjstev in organizacij v večjih kosih, sem spadajo predvsem gradbeni odpadki, premog in dvoriščne smeti pa se odlagajo v kontejnerje. Tu predvsem pri gospodinjstvih nastopi problem naročila kontejnerja za enkratni odvoz, saj je to seveda dodaten strošek. Komunalno podjetje Domžale ima na voljo redno 2 – 3 kontejnerje, ki jih na željo strank dostavljamo na željena mesta ter nato vršimo odvoz.

Pobiranje gospodinskih odpadkov se vrši preko celega tedna v času ponedeljek – petek od 6.00 do 14.00 ure. V poletnih mesecih, ko je problem opoldanska vročina in neznošen smrad, pa se prične pobiranje že ob 4.00 zjutraj. Zato je najbolj kanto postaviti ob cesti že prejšnji večer, da ni na dan pobiranja zamude in hude krvi. S 1. januarjem 1981 bomo tudi nekoliko spremenili dneve pobiranja v posameznih rajonih, tako da bo za vse dneve približno enaka obremenitev delavcev po številu kant. Spremenjen raspored bo objavljen pravočasno v Občinskem poročevalcu kot tudi z obvestilnimi listki na terenu.

Do precejšnjega nereda pri pobiranju prihaja v dnevih, kot so državni in republiški prazniki. Pobiranje teh dni se prenese na predhodne delovne dneve tako, da če je naprimer praznik četrtek

in petek, pobiramo sledeče:

- torek: redno pobiranje in četrtek
- sreda: redno pobiranje in petek

tako, da je do prostega dneva pobrano celotno območje.

V letošnjem letu se nam vedno bolj pojavljajo tudi izpadi pobiranja zaradi okvar na vozilih. Takrat vršimo pobiranje dopoldne in popoldne, v dveh izmenah tako, da se za izpadlo vozilo pobira v popoldanskem času ali pa takoj zjutraj naslednji dan.

Vsako od obeh vozil pobere dnevno 600 – 800 kant. To vsekakor ni malo, tako da zaradi preobremenjenosti zaposlenih večasih kakšno kanto tudi spregledajo. V tem primeru predlagamo, da takoj obvestite našo stalno službo na tel. 721-443, kjer bo primer evidentiran, smeti pa odpeljane še isti ali pa takoj naslednji dan. Na isti naslov je potrebno sporočati tudi vse ostale reklamacije v zvezi z odvozom smeti (odškodninski zahtevki za povzročene škod, slabo pobrane smeti, grdo ravnanje s kantami, nekorekten odnos do strank itd.). Vsaka pritožba bo evidentirana ter zadeva urejena s strani odgovornega delavca podjetja.

Občinski odlok precizira plačevanje usluge po površini stanovanja. V to površino spadajo samo stanovanjske in poslovne površine, nikakor pa ne dvorišča, zunanje utjane površine, zelenice, dostopi itd. Zato pri evidentiranju površin, za kar dobivamo podatke iz evidence prispevka za stavbna zemljišča in Davčne uprave SO Domžale, prihaja do določenega števila reklamacij, ki jih rešujemo skupaj s prizadeto stranko. V primeru nejasnosti predlagamo, da se za pojasnila stranke obračajo na telefon 721-426, kjer bo zadolženi referent zadevo proučil ter jo ustrezno rešil.

Na koncu bi želeli poudariti, da se pri delu nenehno srečujemo s precejšnjimi problemi.

Ze z delovno silo je težko, ker s področja domžalske občine ni nobenega zanimanja za tako zaposlitev. Težavnost dela, ki ga je treba opraviti ob vsakem vremenu in v vsakem letnem času, povzroča veliko fluktuacijo zaposlenih, saj se nam tudi dvakrat v enem letu zamenjajo vsi pobiralci. Kljub stalnemu delu pri vzgajanju zaposlenih pa se na terenu stalno pojavljajo neljube situacije, ki nam niso v ponos.

Ta sestavek naj bi bil le kot majhna osvetlitev problema, ki ga vsi vsak dan gledamo, o njem razpravljamo in izpustimo tudi kakšno pikro, ne poznamo pa celotne problematike, ki je splet cele vrste okoliščin. Želeli bi, da bi se skupaj z občani čim manj srečevali s problemi ter da bi tudi naše delo dobilo mesto, ki mu pripada.

PAPIRNICA KOLIČEVO UNIJA – PAPIR SERVIS

Odkupujemo vse vrste starega papirja:

- časopisni papir;
- ostale vrste papirja, stari arhivi;
- kartonski odpadki;
- papirne vreče (cement, apno, itd.);
- odpadne kartone iz valovite lepenke;
- vse vrste mešanih papirjev.

Papirni odpadki morajo biti brez plastike, smol in katrana. Odkup se vrši vsak dan od 6. do 22. ure, izplačila pa od 6. do 14. ure.

TEMELJNO SODIŠČE V LJUBLJANI ENOTA V DOMŽALAH

Temeljno sodišče v Ljubljani, Enota v Domžalah v zvezi s čl. 12 in 13 odredbe o razporeditvi delovnega časa in uradnih ur upravnih organov in služb Skupščine občine Domžale, obvešča občane, da bodo od 1.10.1980 dalje uradne ure za dajanje pravne pomoči vsako sredo od 7.30 do 12. ure in od 14. do 17.45 ure in ne več ob ponedeljkih od 8. do 14. ure. Overitve bo sodišče opravljalo razen ob sredah še v ponedeljkih od 7.30 do 13.45 ure in ob petkih od 7.30 do 11.45 ure. Zemljiška knjiga bo za stranke odprta razen ob sredah še v ponedeljkih od 7.30 do 14. ure.

iz naših krajevnih skupnosti

MENGES SE LEPŠA

Preteklo je že dobre pol leta, odkar smo se pogovarjali s tajnikom krajevnih skupnosti Mengeš, z Jožetom Merčunom. Medtem se je v Mengšu in njegovi okolici prav gotovo marsikaj spremenilo, zato smo ga vprašali, kaj se je naredilo v zadnjem času, oz. kaj bo narejenega še pred zimo. Asfaltiranje cest. Končno so lahko veseli na Veselevem nabrežju, saj so dočakali asfaltno prevleko.

Istočasno so krajsani samoiniciativno, kar hkrati pomeni tudi samoplačilno, asfaltirali dve ulici v bližini, za kar jim gre priznanje. Na Zavrteh bo asfaltiranje ceste kmalu končano, po pogodbi pa bo potem na vrsti Kersnikova cesta in Stara pot. Slamnikarska pa bo morala počakati do spomladi, zaenkrat se zbira dokumentacija. Fina prevleka na glavni cesti. Dodamo naj, da je Republiška skupnost za ceste končno le našla sredstva za fino asfaltno-betonsko prevleko za glavno cesto skozi Mengeš, kar je pravzaprav še lanski dolg. Dotrajanje robnikov pa bodo zamenjali spomladi, tako da bodo Blejčeva, Kidričeva, Glavni trg in Prešernova cesta popolnoma obnovljene. Obvoz bo tokrat trajal le nekaj dni.

Novosti v Topolam

Podjetje Slovenijaceste je pomagalo krajanom, da so dobili 14 telefonskih priključkov, pravkar pa razširjajo tudi cesto proti Topolam. Cesta ne bo samo širša, ampak bo imela tudi 1,5 m širok pločnik. Dela za rekreacijski center v stari gramoznici so v teku, tako da bo v kratkem odpravljen še zadnji smetišče, krajsani pa bodo dobili lep prostor za rekreacijo.

Razsvetljava in most na Loki

Od ceste Na ulicah do avtobusne postaje bodo postavili še letos javno razsvetlavo, prav tako na Stoparjevi ulici, ponekod pa bodo cestno razsvetlavo postavili pogostejše. Za most so dobili na KS novega izvajalca del in vsi upajo, da

jih ne bo spet pustil na cedilu kot vsi doslej.

Še nekaj novosti v Mengšu

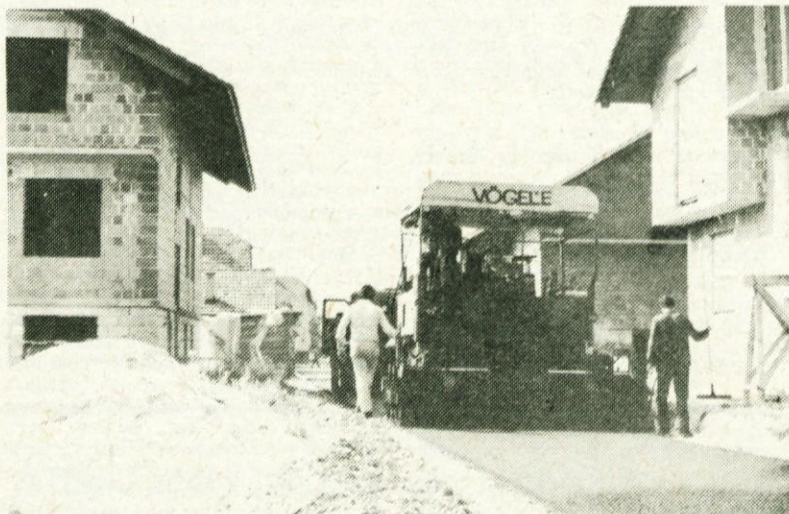
Pri domu TVD Partizan bodo hkrati z asfaltiranjem ceste na Zavrteh uredili in asfaltirali tudi dovoz in okolico. Pripravljeno je tudi 70 masivnih klopi — da jih postavijo po menškem hribu in parku. Začela se je manjša regulacija Pšate pri Semešadi, tako da bo le-ta pridobila na kraju, kjer je zdaj tekla Pšata, nekaj prostora. Ceste v Mengšu vsak mesec pometa stroj ljubljanske komunale, kar velja KS kar 700–800 starih milijonov, vsi pa smo prepričani, da je to potrebno, saj je Mengeš odslej veliko čistejši.

V pripravi:

82 graditeljev na Muljavi se bo verjetno za ureditev svojih komunalnih težav odločilo za referendum, na katerem bi se zmenili, kako rešiti vse skupaj hitro in čim ceneje. Še vedno je vprašanje, kako napeljati telefone na Loko, čeprav so zanj rezervirane številke. PTT na vsak način zahteva zemeljski kabel, po drugi strani pa do Loke ni prav nič več metrov, kot z enega konca Mengša v drugega, kjer je PTT napeljala telefone po zraku. Gre pravzaprav za 200 starih milijonov, ki podražijo zemeljsko izvedbo.

Tudi v Mengšu: Kam bi del?

Kot kaže, so nekaterim Mengšanom tako všeč stara odlagališča smeti, na Muljavi in pred Topo-

Tudi Kamniška cesta v Mengšu dobiva novo prevleko (foto Janko Skok)

lami, da so odstranili celo napise Prepovedano odlagati smeti. Res pa je tudi, da krajsani zama čakajo kontejnerje za kosovni odvoz. Upajmo, da se bo Komunalno

podjetje Domžale spomnilo na nas še pred zimo. Morda pa bodo raje počakali, da bo sneg pobelil in prekril odvečne smeti...

Ivan Sivec

PREDSTAVLJAMO VAM KRAJEVNO SKUPNOST PREVOJE

V mesecu septembru je Krajevna skupnost Prevoje, ki šteje blizu 700 delovnih ljudi in občanov in ki obsega naselja Prevoje, Šentvid, Vrba, Prevalje in Imovica, praznovala svoj krajevni praznik, 21. september pa so si izbrali zato, ker sta na ta dan med NOB v Vrbi padla prvoborca Fric Lukman in Ivan Cerar. Ker pa je praznovanje tudi priložnost za pregled dosežanega dela in planiranje novih uspehov smo poprosili predsednika skupščine krajevnih skupnosti tovariša Janeza Jarca, da nam pove nekaj o svoji KS.

Čemu je KS Prevoje v dosedanjem obdobju posvetila največ pozornosti in kateri so njeni uspehi?

V zadnjem obdobju smo posvetili največ pozornosti urejanju komunalnih objektov, natančneje kanalizaciji in asfaltiranju krajevnih cest. Asfaltirali smo 4 km cest in tako dosegli povezavo med vsemi naselji. Ker je bilo zelo veliko govora o financiranju tega asfaltiranja naj povem, da je vse skupaj res stalo milijardo in pol, da pa smo od tega kar 600 milijonov prispevali krajsani s samoprispevom in prostovoljnim delom. Brezplačno so bila odstopljena vsa zemljišča, sami smo uredili in očistili traso, posekali grmovje. Prav tako je bilo vloženega veliko prostovoljnega dela pri izgradnji kanalizacije. Žal vsi občani še niso poravnali vseh obveznosti, vendar upamo, da bodo to storili v najkrajšem času (priključki na glavni vod kanalizacije, priključki na asfaltirano cestišče). Lahko rečemo, da smo prav s samoprispevom in prostovoljnim delom v veliki meri dosegli vse to.

Veliko smo storili tudi na področju otroškega varstva. Kot prvi v občini smo že v letu 1974 uvedli cicibanovo šolo, sami smo uredili prostore in veliko pomagali

pri organizaciji. V KS že dlje časa dela tudi iniciativni odbor za izgradnjo otroškega vrtca.

Adaptiran je bil kulturni dom, urejen center KS in družbenopolitičnih organizacij, kjer je našla svoj prostor tudi mladinska organizacija. Prav pri tem centru je bil s prostovoljnim delom urejen tudi park in parkirišče. Medtem je bila urejana tudi zbiralnica mleka in še nekaj manjših stvari.

Kaj pa krajevna samouprava in družbenopolitične organizacije?

V krajevni skupnosti je samouprava zelo razvita. Poleg skup-

Nov asfalt na Veselevem nabrežju v Mengšu je pomembna krajevna obogatitev (foto Janko Skok)

ščine krajevne skupnosti in sveta, ki ima več komisij, delujejo tudi različni odbori. V njih je vključenih kar precej občanov, čeprav se tudi zgodi, da ima nekdo več funkcij. SZDL skuša kar najbolje voditi delo vseh občanov in delovnih ljudi, pri tem si zlasti prizadeva, da bi bilo preko javnih razprav in zborov delovnih ljudi in občanov informiranih kar največ občanov. Aktivna je tudi osnovna organizacija ZK, ki sicer šteje le 6 članov, na svoje sestanke pa redno vabi tudi tiste komuniste z območja KS, ki so sicer vključeni drugje. Zanimivo, da se kar radi udeležujejo teh sestankov, kajti zavedajo se, da je problem v KS tudi njihov problem. Sicer se komunisti aktivno vključujejo v različne organe in delegacije. Aktivna je tudi mladinska organizacija, ki organizira različne klubske večere, športne aktivnosti, mladi pa se v veliki meri vključujejo tudi v društva.

Društvena dejavnost v KS Preoje dosega lepe uspehe. Kako?

Res je, da so društva kar aktivna in da vključujejo kar precej mladih. Če se najprej ustavimo pri hokejistih, ki so najbolj znani najpovem, da ima ta klub ali pa društvo kar sto članov izmed njih pa jih je kar 50 mladincev. Žal imajo velik problem v zvezi z financiranjem, kajti denarja dobijo le za trenerja, vse ostalo pa je stvar vsakega posameznika. Zlasti starši mladih hokejistov morajo čisto seči globoko v žep, kajti veliko stane oprema, pa vožnje v Ljubljano in še in še. Hokejisti lahko trenirajo v hali le v nočnih urah, kajti tedaj je „led“ v hali najcenejši. Hokejisti bi radi, da bi več denarja dobili vsaj iz naslova množičnosti, če že iz naslova prioritetenih oz. vrhunskih športov to ni mogoče.

Omeniti velja tudi kulturno društvo Zarja, ki se lahko hvali že z več kot stoletno tradicijo, med njegovimi ustanovitelji je bil tudi Janko Kersnik. V letošnjem letu so se v lepo preurejeni kulturni dvorani predstavili z burko Jezični dohtar, s katero so tudi gostovali. Ob tem naj opozorimo tudi na problem knjižničarja, kajti knjižnica dela v okviru KS, vendar zelo težko, ker knjižničarja ali knjižničarke ni.

Nič manj aktivni niso niti gasilci, katerih društvo je bilo ustanovljeno že leta 1888. Pohvalijo se lahko z velikim številom mladih v svojih vrstah in z lepimi uspehi v tekmovanju desetih, saj so njihovi mladi sodelovali tudi na republiškem prvenstvu. Najmlajše zato pa nič manj aktivno je Društvo za varstvo narave (vodi ga tov. Jarc), ki je bilo ustanovljeno predvsem zaradi zelo zanemarjene okolice. Ustanovljeno je bilo spomladi 1978 in s pomočjo krajanov je bila okolica kar kmalu očiščena. Odpeljanih je bilo kar 12 sedemtonskih tovornjakov smeti, odstranjena so bila vsa divja odlagališča, društvo samo pa je tudi veliko prispevalo k temu, da je sedaj urejen prevoz smeti s strani Komunalnega objekta. Društvo

vsako leto organizira razstavo cvetja in gob (letos bo ob krajevnem prazniku), člani so uredili park v središču krajevne skupnosti, s smetnjaki pa so opremili tudi vsa parkirišča ob glavni cesti. Zanimivo, da smetnjake praznimo sami.

Kako ste zadovoljniji z delom delegacij?

Z delom delegacije za zbor krajevnih skupnosti zelo, kajti oni nas redno seznanjajo s svojim delom, rezultat njihovega dela pa je tudi veliko število delegatskih vprašanj. Manj z delegacijami SIS, katerih člani včasih niso preveč zainteresirani za delo. Pogosto pa tudi zapisniki skupščin prihajajo tik pred sejami, namesto da bi jih dobivali takoj po končanih sejah. Med eno in drugo skupščino pa minejo meseci in tako zelo velikokrat nismo seznanjeni s sklepi. Zgodilo se je tudi, da sploh nismo dobivali gradiv posameznih skupščin. Upamo, da se bo to sedaj uredilo? Povem naj še to, da so vsi vodje delegacij vabljeni oz. kar člani krajevnih samoupravnih organov, če pa obravnavamo problem s področja ene izmed delegacij, povabimo kar vse člane.

V zadnjem času posvečamo veliko pozornosti planiranju. Čemu ste posvetili največ pozornosti v novem srednjeročnem planu?

Krepitvi krajevne samouprave in delu družbenopolitičnih organizacij ter seveda izgradnji komunalnih objektov. Potrebno bo poskrbeti še za večje angažiranje delovnih ljudi in občanov, sicer pa smo si zastavili etapno izgradnjo kanalizacije, za katero že od leta 1978 zbiramo 2 % samoprispevek. Izdelani so že idejni osnutki priključitve na samostojno čistilno napravo oz. kolektor v Domžalah. Planiramo izgradnjo mrliške vežice skupaj s krajevnima skupnostima Lukovica in Rafolče, radi bi vzgojno-varstveno ustanovo (o iniciativnem odboru sem že govoril) vendar imamo v zvezi s tem karj precej problemov. V načrtu je tudi poslopje za novo trgovino, pa DPO naj bi tudi našle mesto v njem, uredili bi radi avtobusno postajo, pa športni objekt v središču krajevne skupnosti.

Kakšni problemi pa spremljajo vaše delo?

Poglejte, ko smo pregledovali prostorski plan, smo ugotovili, da sploh niso upoštevali naših predlogov. Na naš pismeni zahtevek, zakaj, nobenega odgovora niti obrazložitve, čeprav nam je znano, da je vsak zavrnjen predlog potrebno obrazložiti. Zemljiško-kmetijska skupnost bdi nad vsakim koščkom rodovitne zemlje in sicer tako, da ni mogoče graditi oz. dobiti lokacijskega dovoljenja niti v strnjenih naseljih, na drugi strani pa imamo primerje, ko ostaja zelo veliko neobdelane zemlje. Mi smo si zelo prizadevali, da je naša komisija za socialno skrbstvo uredila vse, da so nekateri naši občani dobili prostor v domu počitka, ostala pa je njihova zemlja, za katero se nihče ne zanima, gospodarska in stanovanjska poslopja pa propadajo. Kdo naj bi torej

poskrbel za to? Ne razumemo, zakaj v prostorskem planu ni prostora za mrliško vežico, ko bi jo vendarle gradile kar 3 KS skupaj. Bi mogoče prostor bil, če bi gradili vsak posebej in bi torej rabili tri parcele? V naši KS je blizu 1/2 zemljišč močvirnih, kar 1/3 pa ob močnejšem deževju poplavljenih. Menim, da bi bilo potrebno več pozornosti posvetiti pridobivanju te rodovotne zemlje, ne pa zavirati individualno gradnjo na majhnih površinah.

Kako pa sicer kmetijstvo?

V KS deluje ena strojna skupnost in želeli bi si boljše povezave in več strokovne pomoči s strani EMONA TOZD Kooperacija. V okviru sveta imamo tudi komisijo za kmetijstvo, ki uspešno dela. Kmetijsko dejavnost bi bilo potrebno razširiti, saj imamo le eno usmerjeno kmetijo (Kveder Janez – živinoreja), ena pa se ukvarja s turizmom. Imamo tudi nekaj tujskih sob, vendar z razvo-

jem turizma ne moremo biti zadovoljni.

Še kakšni problemi?

Ja, problem, o katerem smo spregovorili že na zboru KS. Namreč v naši KS je zaposlenih blizu 360 delovnih ljudi, iz naslova delovnih organizacij, ki namenjajo finančna sredstva glede na število zaposlenih iz ene KS pa dobivamo komaj za dobrih 100 zaposlenih. Čeprav smo že večkrat spraševali, sredstev ni, kar nas pa močno ovira zlasti pri planiranju večjih investicij in ne nazadnje pri rednem delu KS.

S tem je bil najin pogovor končan. Naj izveni zadnje vprašanje kot iziv pristojnim, da bi končno le odgovorili, kot je treba. KS Prevoje in njenim prebivalcem ta denar veliko pomeni pri njihovem uspešnem delu. Da bi pa bilo to delo še naprej uspešno, si želimo vsi, mar ne.

Vera Vojska

Kmečki praznik v Moravčah

To soboto in nedeljo je bilo v Moravčah ponovno praznično vzdušje, ki je prijetno spremenilo vsakdanost tega kraja. To pot ga je spremljalo svetje, s katerim so članice Aktiva kmečkih žena okrasile Partizanski dom, v prostorih pa pripravile razstavo cvetja, ročnih del in starin. Letos pa so se jim pridružili še čebelarji s svojim taborom.

To je že druga tovrstna razstava, ki jo je pripravil AKŽ–Moravče. V pogovoru s tovarišico Štefanovo pa sem izvedel še marsikaj zanimivega o samem delu tega aktiva, o začetnih težavah, s katerimi se je spoprijela peščica kmečkih žena že pred štirimi leti, ko so ustanovile ta aktiv na pobudo občine in KS Moravče. Bilo jih je sedem, ko so si zadale nalogo, pridobiti čimveč kmečkih žena, in jih združiti v organizacijo, v kateri bi se lahko izobraževale, se udeleževale raznih strokovnih predavanj na področju kmetijstva.

Tov. Štefanova pravi, da je bilo zelo težko prepričati kmečko ženo, da je tudi ona sestavni del

naše družbe, tako da mora aktivno sodelovati v širšem družbenem pomenu.

Od začetnega sramu in nezaupanja vase, se je porajala samozavest in delo v AKŽ–Moravče je steklo. Danes šteje njihova organizacija 58 članic, od začetka prihodnjega leta pa pričakujejo, da se bo njihovo število povzpelo že na več kot 70 članic.

Lansko leto je prevzel mentorstvo tov. Čulka, s katerim uspešno sodelujejo.

S tov. Štefanovo sva se pogovarjala še o deležu mladih v AKŽ–ju, in povedala je, da sodelovanje mladih daje še večji elan celotni organizaciji. Vključitev mlajših kmečkih žena pa je tudi ena izmed številnih zadanih nalog te organizacije.

Toda tudi tako številan aktiv je imel pri pripravi razstave veliko dela. S pomočjo KS in prizadevnim delom, je bilo vse pripravljeno ob pravem času. Razstavo so odprli v soboto. Pripravile so krajši kulturni program, kjer je sodelo-

Prizor iz kmečke povorke v Moravčah

Meseca julija sem obiskal najstarejšega občana s področja Zaloga pod Trojico, Franca Kosa, Vrbanovega ata, ki ima več kot osem križev za seboj, pa je še vedno zdrav, vesel in tudi na kolesu se še skoraj vsaki dan vozi po svojih opravkih. Ata sem našel doma, sprejel me je z veseljem in povabil v kmečko hišo. Sedla sva k mizi in pričel sem pogovor z starejšim krajanom:

— Kakšna je bila vaša življenjska pot?

Rodil sem se 3. decembra 1897. leta na Trojici kot sin srednje velikega posestnika. Z 18. leti — bilo je 15. maja 1915, so me vpoklicali kot regruta na odsluženje vojaškega roka v Judenburg. Tu sem v šestih tednih opravil regrutno službo, pa bil takoj poslan na italijansko fronto. Tu sem bil tudi lažje ranjen v desno roko. Služil sem pri VIII. pešpolku zibcenarskega regementa. Iz vojske sem se vrnil v novembru 1918. leta, na Trojico in delal na kmetiji.

— Kdaj ste se ženili z vašo ženo Lucijo?

Ko mi je bilo 22 let, sva se vzela z Lucijo Rode iz Zaloga pod Trojico. V zakonu sva imela osem otrok, od teh pa je en kmalu po rojstvu umrl, medtem ko so štirje sinovi in tri hčere še žive. Vsi so poročeni, imajo svoje hiše in primerne zaposlitve, ter živijo na območju Domžal. Poročila sva se v Moravčah, svatba pa je bila slovesna, saj so se svatje vozili na 15 vozovih—kolesarjih. Z ženo Lucijo sva živela skupaj do njene smrti meseca junija 1979. leta, polnih 59 let. Tako bi v letošnjem letu praznovala 60—letnico poroke, a je usoda pretrgala njeno življenje in tako sem ostal sam na kmetiji. Pomagajo mi sinovi in hčere — po svojih možnostih.

(Nadaljevanje z 11. strani)

vala tudi OŠ Moravče z nekaj recitali. Zanimivo je bilo opazovati navdušenje prvih obiskovalcev. Stari predmeti iz kmečkega življenja, so se lepo skladali s široko paletno barv cvetja moravske doline. Tu so bila tudi številna ročna dela, kot so namizni prtji, makrameji, gobelini, tapiserije, ... Svoj delež so prispevali tudi čebelarji in tako potrdili staro slovensko reklo: „Brez rože ni čebele, brez čebele ni rože!“

V popoldanskih urah se je število obiskovalcev še povečalo, vrh pa je prireditev dosegla v nedeljo s povorko vozov, na katerih so ponazorili kmečka opravila. To je bila prava paša za oči in več kot 2000 ljudi je navdušeno pozdravljalo vsak prihod novega voza. Posebna zanimivost je bil voz, na katerem so še s pravimi cepci mlatili žito. Sledil je voz z žanjicami, ki so povezovala pšenico v snope, voz z orači, ... Tudi čebelarji so prikazali delo ob čebelnjaku in točenje medu. Potem so prihajali še konjeniki, ki so spremljali vozove z narodnimi nošami. Praznično vzdušje je popestrila moravska godba. M. Kočar

— S čim se največ ukvarjate?

Po smrti žene sem se usmeril na vzrejo pitancev—bikov. Te vzredim do klavne teže in jih nato prodam svojemu kupcu — podjetju Klavnica „Napredek“ Domžale. Vsako leto prodam več bikov po 2 toni mesa, za denar pa nabavim potrebno za kmetijstvo. Nekaj zemlje sem še dokupil, ker potrebujem precej krme za živino. Za živino še vedno kosim sam s koso. Kmetijskih strojev pa še nisem nabavil, ker z njimi ne bi mogel delati, zaradi starosti.

— Kako ste preživljali drugo svetovno vojno?

Področje Zaloga je bilo za partizane varno, zato smo se terenci in borci zadrževali tu. Aktivno sem pomagal NOB z preskrbovanjem hrane in nudil zavetišče ranjencem. Sin je padel kot borec. Tudi Tomšičeva brigada se je nekaj dni zadrževala tu pri meni. Po osvoboditvi sem se vključil v izgradnjo porušene domovine in delal na različnih področjih krajevne samouprave.

— Kljub starosti še vedno vozite kolo. Kako se počutite?

Moško dvokolo sem kupil, ko sem se vrnil iz vojske domov. Kolo je znamke Puch, je opremljen in ga še vedno uporabljam za prevoz — je še zelo dobro ohranjeno. Potrebujem ga za osebno uporabo — z njim se vozim v trgovino na Krtino ali v Domžale, pa tudi na sejem v Moravče se peljem z njim. Na kolesu se počutim kar varnega in nimam bojazni na cesti kljub gostemu prometu. Kolesa pa ne bom pustil, dokler ga bom mogel voziti, kajti na kolesu ostajam krepak.

Vrbanov ata je kljub taki visoki starosti še vedno zdrav, vesele narave, rad poje in se šali. Tudi skupinskih izletov se rad udeležuje, katere organizira društvo upokojencev. Rad ga popije kozarček, dobro vidi in tudi sliši.

Opravil — razgovor in slikal
Jože NOVAK

Zaradi vse večjega zanimanja za kolesarski šport in rekreacijsko kolesarjenje so kolesarski navdušenci tudi v Domžalah ustanovili kolesarski klub DISK. S klubsko dejavnostjo želijo pripraviti različne oblike tekmovanj kolesarjev za vse kategorije in starosti. Na prvi — t.j. ustanovni seji kolesarskega kluba so izbrali za predsednika Jožeta Cajhna, ki se je rad odzval povabilu na razgovor.

Kolesarski klub je torej tu. Kako ste si zamislili delo?

Dejavnosti bodo pestre, saj smo si zamislili aktivnosti za rekreativce, pomoč šolski mladini pri usposabljanju za vožnjo s kolesom, pripravljanje šolskih in medšolskih tekmovanj, TRIM akcije Vsi na kolo za zdravo telo, medtovariška tekmovanja, pa morda tudi kako „resno“ kolesarsko prireditev.

Predvsem se želimo povezovati z oddaljenimi krajevnimi skupnostmi, ki jih bomo na kolesu lahko spoznavali: — denimo Zlato polje, Trojico ipd.

Kako boste vse te načrte zmogli?

Denarno bo prvo leto zelo težko, ker nismo predvideni v proračunu telesnokulturnih ustanov. Pomagali si bomo s članarino in startnino — tako da bo že nekako šlo. Želimo si, da bi nam pomagala tudi davčna uprava in sicer tako, da bi prispevke zasebnikov kolesarskemu klubu vodila kot stroške.

Kdaj boste začeli tekmovati?

Prvi tekmovalci KK Disk se je tekmovanja na Pokljuki že udeležil, prav tako rekreacijske vožnje Ljubljana — Kranj. Z rekreacijskimi TRIM vožnjami pa bomo v sodelovanju z ZTKO kmalu pričeli. Tako bo že 11. oktobra ob 9. uri izpred bloka — Trgovine v Dobu krenila Karavana kolesarjev proti cilju na Trojici. Vsak, ki bo pripeljal na cilj pri gasilskem domu, bo prejel diplomu — „Zmagovalec Trojice“, katero pa si bo moral častno zaslužiti, saj brez prestav na kolesu ni moč priti na Trojico. Zato prosimo opremiti kolesa hribu primerno.

V četrtek 16. oktobra ob 15. uri organiziramo „Borzo rabljenih koles“, kjer bodo občani lahko prodali, zamenjali ali pa vsaj dobili mnenje kako in kje urediti kolo.

Borza bo na Masljevi 6 pred novo ustanovljeno kolesarsko delavnico Jožeta Podgorška, za Bufetom „Metulj“, kjer se bomo dobili vsak četrtek od 15. do 15.30 ure za skupne družabne treninge v oddaljenejši krajevni skupnosti občine Domžale. Mlajše pa bomo obenem priučevali vožnje za tekmovalni šport.

Kaj pa klubska obeležja? Videli smo že prve nalepke.

Klubske barve bodo: Dres bo spredaj in zadaj rumen s stranskimi rdečimi vstiki in rokavi. Napis DISK bo črn, pripišemo pa lahko še kraj Domžale ali delovno organizacijo, ki nas bo podprla. Tekmovalci bodo imeli tudi kape, od obeležij pa načrtujemo tudi izdajo klubskih značk.

Ali je kolesarskih navdušencev v Domžalah dovolj?

Medtem je minil tudi že drugi sestanek upravnega odbora kluba. V njem so Ljubo Vidali, Dušan ing. Flajs, Franc Žabnikar, Ivan Redenšek, Slavko Hren, Marjan Cajhen, Marija Cajhen in jaz. Tu je tudi Franc Podgoršek z Masljeve 8, ki bo s svojo kolesarsko bazo skrbel za „tehnično“ plat kluba.

Zanimanja je precej, želeli pa bi vključiti tudi žensko mladino, starejše občane in druge saj je kolo v tem industrializiranem času prava pot k zdravju.

ZAHVALA

Prometni vzgoji mladine, zlasti še predšolskih in šolskih otrok posvečamo vse večjo skrb. Tovrstna vzgoja je sicer stara prav toliko kot promet. Ta pa je vsako leto gostejši in pomeni iz leta v leto večjo nevarnost za naše najmlajše. Za varnost otrok skrbe starši, SPV, ustrezni organi pri občini in v krajevni skupnosti. Največ znanja in vzgoje o prometu pa dobe otroci v vzgojnovarstvenih ustanovah in osnovnih šolah, kjer je prometna vzgoja prisotna vsak dan pri pouku, v podaljšanem bivanju, varstvu in predvsem v krožkih.

Letos smo bili prijetno presenečeni, ko je zavarovalnica TRIGLAV iz Mengša sklenila z občutnimi sredstvi za nabavo ustreznih učil podpreti prometno vzgojo predšolske in šolske mladine. Razveseljivo je, da so bile namenskih denarnih sredstev deležne vse šole v občini vključno tudi podružnične.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale se v imenu šol, predvsem pa otrok toplo zahvaljuje zavarovalnici TRIGLAV za humano dejanje, ki prinaša našim otrokom zdravje, ohranjanje življenja, prinaša srečo!

Franc Janežič

Jožetov Frenk — Franc Janežič je bil rojen leta 1911 in si bo torej že kar kmalu naložil na ramo sedmi križ. Človek bi mu pa komaj prisodil, da se je šele srečal z Abrahamom, tako je še mladosten. Poročil se je leta 1941, tik pred pričetkom 2. svetovne vojne z Nado roj. Jenčič, Domžalčanom dobro znano učiteljico, ki je dolga leta učila na Osnovni šoli Vencelj Perko. V zakonu sta se mu rodila hčerka Nada, por. Urbanija, ki si je izbrala mamin poklic in je predmetna učiteljica na Osnovni šoli Radomeljske čete Preserje in sin Vito. Rojen je bil v znani Jožetovi gostilni v Domžalah. Hiša, ki je dobila vulgo—domače ime po starem očetu Jožetu, se je prvotno imenovala domačija „Pri Jozelčkovem Jožetu“, ki se je iz Jarš preselil v Domžale iz Jozelčkove domačije v Jaršah. Že stari oče je imel tu gostilno, oče Franc, tudi znan gostilničar, pa je bil domžalski župan od 1927. do 1933 leta.

Ko sem ga pred kratkim obiskal v pisarni Občinskega sindikalnega sveta Domžale, kjer kot upokojenec skrbi, da delavci domžalskih kolektivov v Počitniški skupnosti Domžale v Izoli uživajo zaslužen dopust, se je rad odzval, da mi kaj več pove o svojem življenju.

„Verjetno o meni že veliko veš, saj sino bili nekdanji sosedje, pa še tvoj direktor sem bil več let, no pa naj kljub temu bo, da ti še kaj več povem o sebi. Osnovno šolo sem obiskoval v Domžalah, meščansko šolo v Šiški, trgovsko tudi v Ljubljani. Obiskoval sem tudi šolo za rezervne oficirje in sem po činu kapetan. Dolga leta sem bil zaposlen v Meščanski korporaciji v Kamniku, pa pri Gozdni upravi v Kamniku, kasneje v Lipu Ljubljana, od leta 1957–1962 sem bil direktor Lesne industrije Domžale, kasneje pa, ko je bila Lesna industrija Domžale priključena Lipu oz. Slovenijalesu Radomlje sem bil do upokojitve leta 1973 sekretar podjetja. Že od vsega začetka sem bil v odboru Počitniške skupnosti Domžale, zato še sedaj klub upokojitvi delam pri tej skupnosti.

Pravi Domžalčan

Ker bi rad kaj več izvedel o njegovem domu, mi je to rade volje tudi posrežoval. „Naša hiša je bila zgrajena leta 1878, kar je bilo razvidno iz letnice na vhodnem portalu. Hiša je bila porušena leta 1974, ko se je morala umakniti domžalski Veleblagovnici. V novo hišo na Roški ulici v Domžalah smo se preselili istega leta. Naša domačija je imela nekdanj številko 71 in je spadala v Zgornje Domžale. Na dvorišču smo imeli še eno hišo zgrajeno leta 1911. V tej hiši smo imeli zgoraj stanovanje, spodaj pa nekdanj mesnico, kjer smo klali največ jagnjetino in kozličke. To meso smo stregli v gostilni. Domžalski gasilci so na našem vrtu imeli vsakoletne veselice. Ko so kopali temelje za hišo in vinsko klet so našli tri cekine. Predno je stari oče zgradil sedanjo, sedaj že podrti hišo, je imel v najemu nekdanji Svahkanovo gostilno. Na dvorišču smo imeli velik furmanski hlev, kjer so se ustajali vozniki in furmani, predvsem iz Moravske doline in Črnega grabna. Pred našo gostilno je bila tudi dolga leta avtobusna postaja in to že pred 2. svetovno vojno, ko je skrbelo za avtobusno povezavo Domžal z Ljubljano, Kamnikom in Moravčami avtobusno podjetje Hojak iz Rodice in kasneje Rodetovo avtobusno podjetje iz Kamnika. Nekdanj so šli gostilničarji po poslih prav do Trsta.“

O eni izmed teh poti mi je pripovedoval najstarejši Domžalčan, Robežnikov Johan, nekdanji Jane-

žičev sosed. „Ko je nekoč Frenkov stari oče Jože šel v Trst, se je tja peljal z zapravljivčkom. Ko je prišel do konca Trzina in to ponoči, je iz gozdiča v bližini nekdanje Narobetove opekarne skočil neznanec, zgrabil konje za uздо in jih ustavil. Pri sebi je imel obvezno sekirico. Ker je pa noč bila svetla, je neznanec spoznal starega očeta in mu rekel: „Jože, ali si ti?“ spustil uzde in izginil. Seveda je oče hitro pogljal konje, ko je pa pogledal nazaj je videl, da so bili poleg neznanca še trije rokovanjaci, ki bi starega očeta prav gotovo oropali.“

„Jožetova“ gostilna — zbirališče starih Domžalčanov

Franci je nadaljeval:

„Ker smo imeli konje, smo imeli tudi cca 5 ha zemlje. V naši gostilni so se zbirali tudi stari Domžalčani in se pogovarjali o vsem kar se je v kraju dogajalo. To so bili predvsem stari Komatar, sedlar Podboršek, stari Bem, stari Fežnar Gabrič, Frenk — Franc Kralj, Grašek, Boštaj in drugi, in to predvsem v nedeljah dopoldne po maši.“

Nogometaš „Mašinka“

Stari Domžalčani vas poznamo kot dobrega športnika. Ali mi o tem lahko kaj več poveste. „Pri domžalskem Sokolu sem bil že leta 1920 najprej pri deci, nato pri naraščanju in kasneje do leta 1940 pri članih. Šest let sem bil tudi tajnik Sokola. Tekmoval sem v lahki atletiki, udeleževal sem se pa tudi sokolskih zletov v Zagrebu, Beogradu, Sibeniku, Sarajevu, Pragi, kakor tudi pokrajinskih zletov.“

Se bolj se vas spominjamo kot dolgoletnega nogometaša pri domžalskem Disku in SK Domžale. Ker ste bili izredno hiter, se vas je prijelo ime „Mašinka“. Kako se spominjate let, ko ste igrali kot nogometaš?

„Pri SK Disk sem igral v letih 1928–1930. Leta 1931 je prišlo do spora in ustanovljen je bil nov nogometni klub SK Domžale. Pri ustanovitvi tega kluba sem sodeloval tudi sam. Igral sem desno krilo. Leta 1931 je bila prva tekma SK Domžale, po tekmi pa veselica. SK Domžale je igral prvo tekmo z SK Hermes iz Ljubljane, v katerem je igralo več mojih sošolcev iz Šiške, kjer sem obiskoval meščansko šolo, zato sem se z njimi dogovoril tudi za to prvo tekmo. Rezultat je bil neodločen 4 : 4. Prvi gol sem zabil jaz, ostale pa Vinko Janežič, Vinko Majcen in Ivan Čad. Nogomet sem prenehal igrati leta 1936.“

To je bilo „športnih objektov!“

Ali mi lahko poveste kje vse so bila domžalska nogometna igrišča? „Prvo je bilo v Hudlah, v bližini domžalskega radijskega oddajnika, kasneje na Tonhovčevem—Kuraltovem travniku, trenirali smo tudi na Grosscherjevem travniku, kjer je bilo nekoč skladišče lesa lesnega trgovca Riedla iz Kamnika, nato pa na prostoru nasproti Kebrove gostilne. Leta 1931 je bila ob 10-letnici SK Disk otvoritvena tekma na novem nogometnem igrišču na nekdanjem Povževem travniku, kjer je sedaj Veleblagovnica in Zdravstveni dom. SK Domžale je pa imelo igrišče pred Kebrom do leta 1935. Leta 1938 sta se kluba združila ponovno v SK Disk. SK Disk je pa imelo nogometno igrišče že leta 1937 na prostoru zahodno od železniške postaje in je bilo ograjeno. Poštni uslužbenec Smogovec je napisal tudi pesmico o domžalskih nogometaših.“

Zbiranje je njegov konjiček

Tako starejši Domžalčani in mladina vas poznamo kot neumornega zbiralca znamk—filatelista. No, prosim še o tem kaj več. „Veseli do znamk sem imel že kot osnovnošolec. Že pred vojno sem bil član Filatelističnega društva Ljubljana. Sestajali smo se v Keršičevi gostilni v Šiški, kamor sem se v torkih zvečer vozil s kolesom in vračal domov okrog polnoči. Bil sem tudi med ustanovnimi člani Filatelističnega društva Kamnik, in leta 1949 med ustanovitvi Filatelističnega društva Domžale.“

Vem, da ste zadnja leta postali tudi numizmatik—zbiralec starega denarja. „Res je, res sem postal

numizmatik, in prav imate, šele zadnja leta.“

Priprave na 100-letnico pošte!

Kaj pa pripravljate za 100-letnico Pošte Domžale? „Letos mineva 100 let, odkar se je pošta preselila iz Vira v Domžale. Prvi poštar v Domžalah je bil Vincenc Januš. Zbiram gradivo o 100-letnem poslovanju pošt na teritoriju domžalskega in kamniškega okoliša. Material o poslovanju bo priobčeval Občinski poročevalac.“

Ali bo na razstavi tudi kakšna numizmatična zbirka? „Razstava ob 100-letnici domžalske pošte bo lokalnega značaja. Da bo bolj privlačna, smo povabili k sodelovanju še Ljubljansko banko, ki bo na razstavi prikazala slovenska partizanska plačilna sredstva.“

Aktiven še druge ...

Več let ste tudi že član Ribiške družine Domžale. „Ribič sem tudi že več let, več let sem pa tudi že v upravnem odboru ribiške družine.“ Vem in vidim, da ste se društveno zares veliko udeleževali. „Da res je. V veliko društvih in organizacijah sem bil, poleg članstva pa tudi v upravnih odborih. Poleg funkcij, ki sem jih že omenil sem bil tudi 4 leta tajnik Gasilskega društva Domžale, še sedaj sem tajnik Počitniške skupnosti Domžale, od leta 1960 sem pa tudi član ZK.“

Vaša družina je dala velik krvni davek v 2. svetovni vojni. „Brat Milan, ki je bil aktivist, je bil najprej zaprt v Begunjah, kasneje pa je bil transportiran v Vestfalijo, kjer je bil ob bombardiranju leta 1944 ubit ob letalskem napadu na to mesto. Mama in sestra Ivanka sta pa padli ob bombardiranju Domžal 27.2.1945. Ob tej priliki sta na vrtu naše hiše padli tudi trafikantka Japelka in Jezernikova Mici.“

Cepprav je domžalski občan Franc Janežič, ki sem ga tokrat predstavil leta 1979 že imel infarkt, je še vedno delaven. Želimo mu, da bi še dolgo deloval pri Počitniški skupnosti Domžale, da bi zbral in uredil še veliko znamk, da bi zbral čimveč zanimivega starega denarja, da bi kot ribič ujel še dosti ribic in da bi preveč ne mislil na bolezen, ki jo je uspešno prebolel, in da bi še naprej ostal trdna domžalska korenina.

Tone Ravnikar

ČE BI IMELA VELIKO DENARJA

Sede v fotelju gledam televizijo. Na sporedu je oddaja o nerazvitih in revnih deželah. Ljudje živijo v bornih kolibah, družine stradajo, bolniki ne dobijo niti najnujnejše pomoči, kaj šele zdravil ...

Skušam se zživeti vanje, toda zazdi se mi, da takega življenja ne bi vzdržala, pa to ne le jaz, ampak tudi mnogi drugi ne.

Oddaje je konec, vendar mi ubogi otroci in njihovi starši ne gredo iz glave. Razmišljam, kako bi jim pomagal. Oh, če bi imela veliko denarja, bi jim lahko vsaj malo olajšala življenje.

Odpotovala bi v njihovo taborišče in jim kupila hrano, ki bi jo verjetno z veseljem pojedli, ne pa tako kot mi, ki nam ni skoraj nič všeč. Kupila bi jim tudi obleko, ki bi jo radi nosili, čeprav ne bi bila po zadnji modi. Poskrbela bi tudi za zdravniško pomoč in cepljenja, saj v tistih krajih razsajajo mnoge bolezni.

Ljudje bi si počasi opomogli, tako da bi lahko začeli z glavnim delom, z gradnjo hiš in nove, sodobne vasi. Uredili bi tudi polja, kjer bi kasneje sami pridelovali hrano. Za začetek bi

se v novo vas preselilo tudi nekaj strokovnjakov, ki bi jim svetovali, kaj naj pridelujejo, jih zdravili ... Uvedli bi tudi šole, da bi se v njih naučili, kako naj sami upravljajo vas. Tako bi iz nekdanjih neizobraženih in revnih ljudi nastali zdravniki, inženirji ...

Kasneje bi se vrnila domov z zavestjo, da sem storila nekaj koristnega za človeštvo. Vendar bi bila to le kaplja v morje tistega, kar bi bilo treba storiti, da bi vsi ljudje zaživeli vsaj v najosnovnejših življenjskih pogojih.

Ker me je oči poklajal, sem se zbudila iz svojega sanjarjenja o pomoči nerazvitim in revnim deželah, pa tudi toliko denarja ne bom nikoli imela. Nekateri ga sicer imajo toliko, dobili so ga z izkoriščanjem drugih ljudi, porabijo pa ga le za svoje koristi.

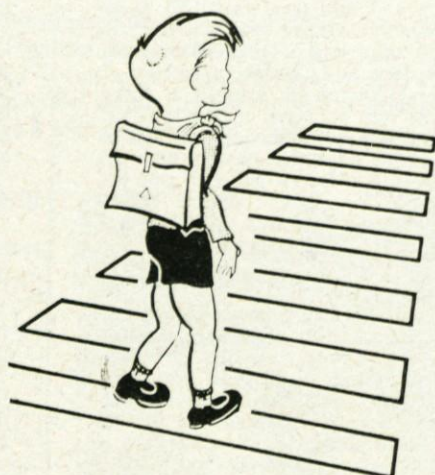
Škoda, da je tako, saj bi s hrano, ki bi jo kupili s tistim denarjem, lahko nasičili mnogo lačnih ljudi, ki zaradi lakote umirajo.

Pat Česnik, 8.c
OŠ Radomeljske čete

Učenci!

Ste pripravljeni na **samostojno pot** v prometni vrvež?

So vas poučili

kako

hoditi po pločniku

kje

po cesti

kdaj

čez cesto?

So vam pokazali **starši in učitelji** najbolj varno pot **od doma do šole in od šole do doma?**

Vozniki motornih vozil, ne dopustite, da bi ugasnilo komaj začeto življenje pod vašim vozilom!

Previdnost ustvarja varnost

Sezono letnih dopustov so nam skoraj vsako leto zagrenile neprijetne resnice, ki so nas uvrščale na vrh lestvice, na kateri smo s 50 mrtvimi na 10.000 avtomobilov daleč pred Nemci (25) ali Angleži (7).

Čeprav se je lani nekako zaustavilo naraščanje števila prometnih nesreč, mrtvih in poškodovanih, pa je varnost in samozaščita v prometu še naprej eden izmed resnih problemov pri nas. Statistiki so izračunali, da je v letu 1979 na naših cestah vsak dan umrlo 15 ljudi, 180 pa jih je bilo laže ali huje poškodovanih. Se pravi, da je v 48.840 prometnih nesrečah, kolikor smo jih zabeležili lani, umrlo 5.472 ljudi, 66.418 pa je bilo poškodovanih. Hkrati je materialna škoda znašala dve milijardi dinarjev, kar je precej več od škode, ki jo povzroča ves gospodarski kriminal.

Seveda pa tako zanesljivi podatki ne zadoščajo za oceno varnosti prometa na cestah. Razlog je v tem, ker se vse različno razlaga. Najširši del javnosti in tudi posamezni ljudje, ki se ukvarjajo s prometno varnostjo, se nagibajo h trditvi, da je veliko nesreč na cestah in da se lahko zgodi nesreča

vse hitreje. Strokovnjaki sodijo drugače. Ne zanikajo, da je število prometnih nesreč in poškodovanih iz leta v leto večje, vendar pripominjajo, da se število nesreč zmanjšuje glede na naraščanje motorizacije. To pomeni, da se varnost izboljšuje. Dejstvo, da je število ljudi, ki umrejo ali se poškodujejo v prometnih nesrečah vsako leto večje, je cena, ki jo moramo plačati, pravijo, temu se ne moremo izogniti, podobno kot tudi razvoja motorizacije ne moremo zaustaviti.

Prometno varnost najbolj ogrožajo slabosti in pomanjkljivosti voznikov. Toda napake voznikov je najtežavneje predvidevati in tudi preprečevati. Strokovnjaki pravijo, da lahko s kazenskimi ukrepi in kontrolo do neke mere vplivamo nanje, toda pglavitni elementi so prometnotehnična kultura in izkušnje. Če vemo, da se je množična motorizacija pri nas začela pred nekaj več kot 15 leti, je jasno, da so tudi izkušnje in spoznanja naših voznikov skromni, odnos do prometa in varnosti pa še neizoblikovan in navadno samovoljen.

Da prometna kontrola in preventiva varnosti prometa v marsi-

(Nadaljevanje na 15. strani)

Malo za šalo ... v glavnem zares ...

Bencin je čedalje dražji in to vsak občuti na lastnem žepu. Nekaj pa je med nami takih, ki so se domislili načina, kako do bencina priti na poceni način. Čeprav tega načina nikomur ne svetujemo (miličniki so poostriili ponoči nadzor nad parkiranimi vozili), gre kratkomalo za to, da zlikavci preprosto prečrpajo bencin iz tujega rezervoarja v svojega. Ti „honorarni“ črpalkarji so tako v noči od 7. na 8.9.1980 z izvijačem odprli osebni avto Zastava 750 last U.F. iz Soteske pri Moravčah, ki ga je imel parkiranega doma na vorišču in iztočili lastniku avtomobila 20 litrov bencina.

Dne 14.9.1980 so prijavili tatvino bencina:

R. T. iz Domžal. Lastnica avtomobila je imela na dvorišču pred blokom parkiran osebni avtomobil Diana iz katerega je čez noč izginilo 22 litrov bencina.

Občan Č. J. iz Grobelj je imel čez noč parkiran osebni avtomobil pred biotehnično fakulteto v Grobljah. Neznanci so vlomili v avto in iztočili 25 litrov bencina, iz prtljažnika pa so mu odnesli kanto z 3 litri rezervnega bencina in 3 litre olja.

Občanu N. R. iz Domžal so vlomili v osebni avtomobil Zastava 750, katerega je imel parkiranega pred blokom in so mu iztočili 5 do 7 litrov bencina.

Nasvet: Samozaščitno parkirajte avtomobile tam, kjer je razsvetljeno, če že garaže nimate. Sicer pa storite vse, da zmanjšate možnosti vloma v vaš avto. Kajti tuj bencin (čeprav sicer smrdi), je očitno zadišal marsikomu ...

V letošnjem letu bezlja število prekrškov vrtoglavo kvišku. Ne boste verjeli, toda vendarle je res:

Naši občani so, kar zadeva cestno prometne prekrške, prekosili samega sebe in povečali tozadevno produktivnost – v primerjavi z lanskim letom kar za 91,3 %.

Ko bi se zgledovali še pri delovni storilnosti ...

* * * * *

Na seji sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Domžale so obravnavali poročilo o prometni varnosti, ki ga je predložil pomočnik komandirja milice tov. Poličnik.

Značilnost poročila je v tem, da je problematika obravnavana po krajevnih skupnostih, kjer se pač problemi pojavljajo.

* * * * *

Med nami je žal še vedno prisotna miselnost, da so za prometno varnost pristojni in odgovorni samo delavci postaje milice. Ta huda zmotna je vzrok, da se v večji meri ne vključujemo v akcije, ki naj povečajo našo varnost in varnost naših otrok. Mnogo bi v tem smislu lahko prispevale družbenopolitične organizacije, komiteji za LO in DS, vsaka osnovna organizacija v KS in organizacijah združenega dela pa bi morala temu pomembnemu področju nameniti več pozornosti in zadolžiti človeka, ki bi v vsaki od teh sredin skrbel za omenjena vprašanja.

* * * * *

Zvedeli smo, da se je v sklopu prizadevanja za povečanje prometne varnosti prva od družbenopolitičnih organizacij že vključila sindikalna organizacija. V občinskem sindikalnem svetu želijo ukreniti vse, da bi glasila združenega dela o teh problemih pisala čim več ter tako prispevala svoj delež k večji varnosti svojih delavcev.

Večer z vrhunskimi vokalnimi solisti

Kulturno društvo Miran Jarc Škocjan je v soboto, 23. avgusta ob 20. uri pripravilo nadvsem uspel večer z našimi vrhunskimi vokalnimi solisti Ladkom Korošcem, Sonjo Hočevarjevo in Rajkom Koritnikom, ki jih je na harmoniki spremljal direktor Šentjakob-skega gledališča Milan Stante. Izvajali so partizanske, narodne in umetne pesmi ter vesele operne arije in duete.

Obiskovalci, ki radi hodijo na prireditve v letno gledališče na Studencu pri Domžalah, so kljub hladnemu vremenu, ki je sledil

deževnemu dnevu, takorekoč v celoti zasedli sedeže tega prijetnega ambienta, ki so jih organizatorji znali pokriti s fimelonom, da vsaj

(Nadaljevanje s 14. strani)

čem zaostajata za razvojem motorizacije in problemi, ki jih promet vsak dan vsiljuje, kaže tudi odnos prometnih organov do voznikov. Ko npr. izvajajo radarske kontrole na posameznih nevarnih delih cest, radarje prikrijejo zato, da bi od voznikov izterjali kazni, ne pa da bi povečali varnost. Prav tako navadno prometna kontrola dežura ob vstopu, ne pa ob izhodu iz enosmerne ulice. Če nekdo vozi v prepovedani smeri, ga čaka kazen. To, ali se mu bo kaj zgodilo, dokler vozi v prepovedani smeri, je manj pomembno, čeprav bi moralo biti najpomembnejše.

Kaznovanje nevestnih in neodgovornih voznikov prav gotovo zboljšuje varnost, vendar varnosti in kontrole ni mogoče omejevati na kaznovanje. Po drugi strani pa prav tam, kjer so kazni in kontrola pogostokrat nujne, največkrat izostanejo. Tako so npr. avtobusi in tovornjaki, ki jih je manj kot 10 odstotkov v skupnem številu vozil, soudeleženi v 25 odstotkih prometnih nesreč. Prometna milica, še posebej notranja kontrola v delovnih organizacijah, ki jim ta vozila pripadajo, ni zadosti učinkovita. Tahografov, ki med drugim zapisu-

jejo hitrost vožnje in so z njimi opremljeni vsi avtobusi, tako rekoč nihče redno ne pregleduje. To store šele tedaj, ko pride do nesreče in ko kontrola ne more več služiti preventivi.

V preteklih dveh mesecih so na več sestankih razpravljali o varnosti prometa na cestah. Na seji predsedstva Centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije pretekli mesec so poudarili, da morajo Zveza komunistov in drugi dejavniki družbene samozaščite ugotoviti vzroke, zakaj sprejeti ukrepi na tem področju ne dajejo pričakovanih rezultatov. Zakaj v programe nekaterih avtomobilskih šol niso dovolj vgradili samozaščitnega sistema, tako da pogostokrat v nasprotju z osnovno prometno kulturo brezobzirno kršijo predpise.

Vsiljuje se sklep, da dosedanja preventivna dejavnost naše družbe v zvezi s to nalogo ni dala zadovoljivih rezultatov, osnove organizacije zveze komunistov v delovnih organizacijah, ki se ukvarjajo s prevozom, pa imajo pri tem posebno odgovornost.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu
Domžale

ZAKAJ TAKO?

Prvi dan novega šolskega leta. Ne bi bili tako začuden, če bi tako prihajali iz šole čez cesto mimo prehoda za pešce naši prvošolčki. Žal pa smo tega dne imeli priliko videti več deset dijakov srednje ekonomske šole, ki so dobili nove prostore v stari osnovni šoli Vencija Perka v Domžalah, ko so se sprehajali preko prometno močno obremenjene Ljubljanske ceste. Le deset korakov od dobro označenega prehoda za pešce, in še po tisti mali zelenici, ki naj bi nekoč krasila kraj in delila cesto in pločnik.

In kaj nam preostane drugega kot vprašanje vodstvu šole, pa čeprav gre za prvi dan pouka, zakaj niso že tega dne opozorili dijake, da je njihova pot v šolo in iz nje le preko prehoda za pešce.

Prometna vzgoja je prisotna in dejavna skozi vse leto pri otrocih v osnovni šoli in se ne sme končati v srednji šoli.

Nesreča in smrt ne izbira. Zato ju s takim ravnanjem na cesti ne izzivajmo!

Zato smo prepričani, da bo vodstvo te šole storilo vse, da bodo njihovi dijaki v bodoče vzgled ponašanja v prometu sosedom iz osnovne šole Vencija Perka.

— SPV —

sedeži niso bili preveč hladni. Izvajalci so pa znali ta neprijeten hlad kaj kmalu pretrgati, kajti njihovo nadvse uspelo izvajanje so poslušalci nagradili z dolgotrajnimi aplavzi. Vsekakor jih je najbolj navdušil baritonist Ladko Korošec, ki je poleg tega, da je odlično pel in pri obiskovalcih požel izreden uspeh za svoje izvajanje, je tudi nadvse uspešno vodil ta večer in je za konec dodal še recitacijo Dragotina Ketteja „Pijanec“. Reči moram, da so obiskovalci nagradili izvajalce tako za narodne, umetne in partizanske pesmi, kakor tudi za operne arije.

Ladko Korošec, ki je v tem letnem gledališču že nastopil ob 30-letnici delovanja KUD Miran Jarc Škocjan, je nadvse pohvali odličen ambient, Rajko Koritnik publiko, ki jo je bilo cca. 600 in dosti več kot na marsikateri prireditvi ljubljanskega Festivala v Križankah, izredno akustičnost je pa pohvalila tudi Sonja Hočevarjeva.

In še to. Člani društva so znali s kavico, ki so jo lahko dobili vsi obiskovalci in so jo med odmorom prinesle članice društva obiskovalcem, so s prineseno kavico ustvarili še večje navdušenje, posebno še sedaj, ko je kavice toliko časa primanjkovalo.

Čeprav je Ladka Korošca pred tem nastopom skrbelo hladno vreme in sam obisk, je ta strah hitro minil, ko je videl, da so se vrste v letnem gledališču pričele polniti.

Mislim, da mi člani Kulturnega društva Miran Jarc ne bodo zamerili, da izdam za zdaj še skrivnost, da so se ob priliki tega koncerta domenili z Ladkom Korošcem in ostalimi nastopajočimi, da bodo prihodnje leto imeli prav v tem letnem gledališču nastop opere. Pri tem jim že sedaj želimo čimveč uspeha, saj so prav oni znani po tem, da znajo ob vsaki priliki, pa četudi vreme prireditvi ni naklonjeno, z nadvse uspešno organizacijo pritegniti veliko gledalcev in poslušalcev.

Tone Ravnikar

Njega dni je bilo, ko smo rokovnjači iz Črnega grabna ropat ljudi tja do bele Ljubljane hodili. Šiba božja narodova so stari ljudje pravili, da smo bili. Kako lepo so cingljali novci, občan, v moji mošnji. Pa smo jim pustili ljudem soldov, da so lahko živeli. Pa so tudi prišli gradbeniki in so tam pri TRZINU ustanovili rokovnjaško poveljstvo posebne vrste. Ljudem, ki so vsi začeli bajte staviti, so tako rokovnjaško nekajkrat pobrali novce, da smo se celo mi pravi rokovnjači zgražati začeli. Narviksi rokovnjaštvo pa je v tim, da bajtje še danes v rokah nimajo. Pa so ljudje čez nas stare rokovnjače našega poglavarja Groge takrat hudo zabavljali in nas sposobne rokovnjače za hudodelce imeli. Danes pa naš vrli TRZINCI nazaj kličejo in trošte glede nas imajo: Joj, ko bi le stari rokovnjači nazaj hoteli priti...

„Ej, kakšni časi so prišli v deželo!“ me je vzel v precep Janez Toča, akoravno sem bil nedolžen kot zarja jutranjica. „Ko smo še mi imeli nekaj več besede, smo tako dobro sodelovali, da ni bilo prav nič važno, ali je bogatin doma iz Kamnika, iz okolice Domžal ali Kolovca. Zdaj pa se greste take lokalpatriote, da celo smrdi okoli čistilne naprave, akoravno bi moralo biti prav najbolj čisto in pospravljeno.“ Ponovno sem dvignil roke, govoreč, da se vsa stvar utegne še dolgo čistiti, ako pa ne bo možno drugače priti naprej, bo treba postaviti še eno specialno čistilno napravo, ki bo čistila izključno samo odnose okoli čistilne naprave. Obloški Tonček pa je postavil predlog, da je napočil že skrajni čas za tozdiranje, odnosno kako se reče tistemu šmentu, ki zavira čistočo.

Pripominjam, da se po lastni želji zopet ustavljam sredi Domžal, akoravno mi je gozd bolj všeč. Takšnega počasnega napredovanja na sredi mesta še nisem videl. Stara Bojevka mi je na uho prinesla, da bomo lahko jahali skozi Domžale brez obvozov že ob koncu avgusta, takorekoč po dopustih, po zdajšnjem stanju sodeč pa se bomo lahko zahvalili vsem odgovornim osebam in personam, če bomo lahko jahali skozi Domžale vsaj do zime. Akoravno osebno jako mrzim Francoze, se mi zdi, da se graditelji prav nič ne obnašajo po francosko, da bi nekaj naredili in jo pobrisali v hitrem času. Bes plentaj te gradbenike, ki se za podiranje uspešno držijo, za postavljanje pa so slabši, kakor jaz za hojo v naš najvišji tabor v Kamniški Bistrici.

Minule sobote me je jel nek kmet prepričevati, da se godi nam, rokovnjačem, jako dobro, govoreč o plodni zemlji, ki kmetom izvenja iz dneva v dan. Le kateremu, ko pa se sami občinski odborniki tu in tam postavijo na glavo in store tako, da je njim bolj prav. Jaz že ne bom imel slabe vesti, akoravno se v vnaprej stoječih desetletjih vse pozida. Le da nam gmajne ne bodo posekali, da bom lahko kam svojo popotno malho obesil.

Vaš rokovnjač
ZONTA

Trdinovo mesto v našem slovstvu

„Navdušenje za politični in vsak drug napredek mi gori v prsih,“ je zapisal eden naših pomembnih pripovednikov, ki ga bo – kot kaže – potrebno še nanovo „odkriti“. Nekatere generacije slovstvenih zgodovinarjev so mu bolj naklonjene, druge zopet manj, nesporna pa je osnovna ugotovitev: Trdina ima v našem slovstvu svoje mesto, preko katerega ne more nihče, posebno še ob upoštevanju zgodovinskega trenutka, v katerem je živel in ustvarjal.

Verjetno ni nikogar v domžalski občini, ki ne bi vedel, da se je Janez Trdina rodil v Mengšu, v hiši, ki jo je pravkar obnovila Melodija. Tudi spominska plošča opozarja mimoidočega na našega pripovednika. Zgodovinarji so zapisali, da je bil že kot fantič bistre glave, ki je najraje poslušal različne pripovedke in zgodbe pestunje Neže. Po tetini želji naj bi zapel novo mašo, pa mu talar ni preveč dišal in je še pravočasno spregel ter se raje posvetil zgodovini in zemljepisu, čeprav takrat to nista bili preveč čislani zvrsti študija. Zelo zgodaj se je povezal z naprednimi Slovenci. Vseskozi je ostal trden v svojih pogledih na svet, vnet privrženec slovenskega narodnopravnega gibanja, z globoko narodno zavestjo. Ljubil je svobodo, demokratičnost, pošten odnos do vsakega človeka. V življenju je imel prav zato ničkoliko težav, saj so bile politične razmere na Slovenskem takrat nenaklonjene takim svobodnjakom. Veliko že pove podatek, da so ga pri 37-letih upokojili, seveda prisilno, da ne bi raznašal svojih idej po šolah.

Med drugim je na primer odklonil profesuro v Trstu, ker bi moral predavati v nemščini. Jezik je znal sicer izvrstno, vendar je bil preponosen, da bi govoril v tujem jeziku na javnem mestu. Na Reki ni hotel postati Bahov huzar, kar naj bi pomenilo, da se ni hotel postaviti v kožo strežaja potujčevalnega uradništva, zato so ga upokojili. Marčna revolucija je pustila v njem močan pečat, vseskozi se je boril za svobodoljubne ideje, zato je bil

ves čas življenja očrtnjen od oblasti. Šele upokojeval mu je prinesla nekaj miru in svobode, vendar je njegov nemirni duh iskal naprej in našel največkrat mir samo med preprostimi ljudmi, v dolenskih zidanicah, na sprehodu po Gorjancih, na ulicah Novega mesta.

Nekateri so zapisali, da je bil Janez Trdina kot človek nekoliko čudaške narave, samosvoj in pretirano občutljiv na politične dogodke. Vsekakor to deloma tudi drži. Morda je nekaj kriva tudi njegova osebna drama. Na Reki se je prvič oženil, a mu je jetika pobrala ženo. Drugič se je poročil v Novem mestu, pet let pred svojo smrtjo pa je izgubil tudi drugo ženo.

Trdini posvečamo še posebno pozornost tudi zato, ker ga je visoko cenil naš največji pripovednik in dramatik – Ivan Cankar. Večkrat je javno pohvalil Trdinov jezik in ga dajal vsem modernistom za zgled kot idealno in ačičo ljudskega jezika, povezanega z modernim slovenskim jezikom. Globoko je cenil tudi njegov pristop k obdelavi ljudskega, folklornega gradiva, čeprav je po drugi strani tudi res, da je Trdina tu in tam preveč prehajal v moralizatorstvo in v zgled za sklep za vsako ceno. Trdina je začel pisati že zelo zgodaj. Le malokdo verjetno ve, da je kot gimnazijec pisal tudi pesmi ljubezenske narave. Bolj je poznan kot pripovednik, tako v pesmih, še bolj pa v nevezani besedi. Še pred študijem na Dunaju je napisal Zgodovino Slovencev, star komaj dvajset let. Iz istega obdobja je tudi Pretres slovenskih pesnikov,

Janez Trdina

neke vrste kritike. V okviru verzifikacijske lirike se pojavlja v krogu, ki je na vsak način hotel ustvariti slovenski nacionalni ep. Trdina je namreč pripadal naprednim Slovincem, ki jim je bila največja svetinja slovanstvo, pojmovano v najširšem pomenu besede. Ker Slovenci še nismo imeli nacionalnega epa kot drugi narodi, vsi pa so bili prepričani, da imamo za sabo veliko takšnih zgodovinskih trenutkov, ki so vredni upesnitja, se je sam kar trikrat lotil in tudi bolj ali manj uspešno spesnil tri nacionalne epe. Iz časa političnega in kulturnega zbliževanja Ilirij je ep Bran in pogin Japodov, iz „turskih“ časov je Ar in Zman, tretji poizkus, ki je verjetno še najboljši, pa je Pripovedka od Glasan-boga. V vseh treh gre za precejšnje kopičenje narodnih in kulturnih motivov, v središče pa je vedno postavljala kmeta, po njegovem mnenju stebler slovanstva.

Zgodnja pripovedna proza so zapisi narodnega blaga, kot so Narodne pripovedke iz Bistriške doline, torej kamniško-domžalske doline. Zanimiva je Pripovedka od zlate hruške, ki je uperjena zoper podcenjevanje pojavov, ki jih delajo politični podrepaniki.

V drugi fazi Trdinovega dela se pojavijo Verske bajke z Dolenskih, ki jih je objavljala v Ljubljanskem zvonu. V letih 1882–1888 pa je prav tako v Ljubljanskem zvonu objavil svoje najboljše delo

Bajke in povesti o Gorjancih. Visoko cenjeni so tudi narodopisni spisi Vinska modrost. Del svojega pisateljskega poslanstva je opravil tudi v obliki spominov. Hrvatski spomini, Bahovi huzarji, Izprehod v Belo krajino, Moje življenje, Spomini po smrti... Vsa ta dela dobro oslikavajo tisti čas in so dragocen dokument dobe, ko je prevladoval Bahov absolutizem.

Njegovo pripovedno prozo bi lahko razvrstili v tri tipe: Prvič gre za poustvarjanje ljudskih bajk in povesti, drugih na nekem ljudskem temeljnem motivu niza venec svojih motivov, tretji cikel pa ima aktualistično težo. Navadno v ljudsko izročilo vnaša svoje zgodbe in jim zelo rad dodaja politične in moralne ideje. Zgodba ga ne zanima preveč, pač pa bolj možnost alegorizacije. Na vsak način hoče nacionalno in moralno ljudi osveščati ter jim kazati pot. V svojih epih hoče pokazati slovansko moč, po drugi strani pa je hotel krščanski mit nadomestiti s slovanskim. Za Janeza Trdino pravijo, da je bil mislec po rojstvu, ta njegova lastnost pa se je križala s praviljično fantastičnostjo, ker se je rodil v prostoru, ki je bil tiste čase še zelo bogat z bajanjem.

Mengšani so se svojemu velikemu rojaku oddolžili s spominsko ploščo, s Trdinovim trgov, na katerem je tudi primeren spomenik in tudi s Trdinovo kletjo imamo spomin nanj. Planinsko društvo že vseskozi nosi njegovo ime, v pripravi pa so še nekatere stvari, ki bodo spominjale na tega pomembnega pripovednika.

Ob letošnjih okroglih obletnicah se priredili učenci in učenke Osnovne šole Matija Blejca-Matevža že spominsko proslavo. ZKO Domžale in Delavsko kulturno društvo Svoboda pa pripravljata za jesenske mesece bogato kulturno akademijo, ki bo predstavila lik in delo Janeza Trdine. Poiskovalo se bo povezati tudi z novomeškim kulturnim društvom, saj si tega našega pripovednika z njimi tako rekoč delimo.

Janez Trdina je hodil svojo pot, toda vseskozi jo je imel jasno načrtano v svojih gledanjih: Boril se je za svobodoljubno misel, ki naj bi se opajala z resnico in kritičnostjo.

Ivan Sivec

AKTIVNO DRUŠTVO UPOKOJENCEV V MENGŠU:

IZLET K IZVOROM NAŠE REVOLUCIJE

Društvo upokojencev v Mengšu, ki je zelo delovno in je dobilo že nekaj priznanj za svoje delo, je organiziralo 5. in 6. julija letos izlet v Bihaško – Titovo republiko. To je bilo veliko osvobodeno ozemlje v Bosenski Krajini, leta 1942, v velikosti Švice ali Belgije, ki je merilo okoli 48.000 km².

Pot nas je vodila po novi avtocesti čez Gorjance v Belo Krajino, po SR Hrvatski, mimo Karlovca, kjer se iztekajo v Savo štiri reke: Dobra, Korana, Kolpa in Mrežnica.

Proti večeru smo prišli v Bihač. Tukaj smo si ogledali muzej revolucije, dvorano, kjer je bilo 29. novembra l. 1942 prvo zasedanje AVNOJ-a. Vse je v dvorani ohra-

njeno tako, kakor je bilo takrat, v tistih usodnih dneh, ko se je v težkih porodnih krčih rojevala nova, Titova Jugoslavija, majhna, nepriznana, ki so jo ustvarjala že takrat dragocena človeška srca, v krvavi, neenaki borbi, z velikokrat močnejšim sovražnikom in domačimi izdajalci.

Na tem zgodovinskem zasedanju je imel govor tovariš Tito, ki je govoril delegatom iz vseh naših republik in pokrajin, le Slovencev in Makedoncev ni bilo zaradi oddaljenosti in sovražnih ofenziv.

V tej zgodovinski dvorani v Bihaču je bilo istega leta zborovanje

(Nadaljevanje na 17. strani)

Nastopajoči operni pevci so bili na Studencu deležni velikega aplavza

DANES VAM PREDSTAVLJAMO DRUŠTVO UPOKOJENCEV MORAVČE

Na pobudo Aleksandra Trampuža in Aleša Capudra je bilo 19. marca 1952 leta ustanovljeno društvo upokojencev Moravče. Prvi predsednik DU je bil TRAMPUŽ, tajnik CAPUDER. Ob ustanovitvi se je včlanilo vanj samo 35 upokojencev, leta 1959 pa že 101 član, leta 1964 pa 127, leta 1975 pa 175 članov. Tako se je članstvo iz leta v leto večalo in tako sedaj zajema vse štiri krajevne skupnosti v Moravški dolini. Sedanje stanje članstva že presega 283 upokojencev, od tega 138 moških in kar 145 žensk. Najstarejša članica je Marija SKOK iz Zg. Kosez, ki ima že 94 let.

Po smrti ustanoviteljev društva upokojencev tovarišev TRAMPUŽA in CAPUDRA je predsedniške posle prevzel Franc PERGAN, tajniške posle pa Jožefa TOMC in to delo opravlja več let. Za njo je prevzela upokojena učiteljica Mara ŠEGULA iz Moravč, Trg svobode 4. To delo opravlja že polnih 18 let dobro in vestno.

Na lanskoletni konferenci DU je predsednik Franc PERGAR zaprosil za odstop, zaradi starosti in bolezni. Tako je sedaj častni predsednik, medtem ko je bil izvoljen za novega predsednika Ivan LAVRAČ iz Moravč.

Blagajniške posle vseskozi vestno opravlja Ana ŠTEFAN iz Moravč.

Dne 13. septembra 1959 leta so moravski upokojenci razvili svoj društveni prapor. Prvi praporščak je bil dolga leta Franc PERGAR iz Dol pri Krašcah.

Društvo upokojencev skrbi za svoje člane na vseh področjih: organizira vsakoletne izlete po Sloveniji in Hrvaški in tudi v tujino, obiskujejo starejše in nepokretne člane društva, vsak član za rojstni dan prejme pismeno čestitko. Evidenco o tem vodi prizadevna Štefka OTOLANI.

Seveda imajo upokojenci upravni in nadzorni odbor. V tem organu so zastopani člani, ki pokrivajo celotno območje vseh štirih krajevnih skupnosti. Seje sklicuje predsednik LAVRAČ po potrebi; na teh sejah obravnavajo tekoče zadeve, katere tudi potem uresničujejo postopoma.

Da bi društvo delalo tako, kot je treba, so po krajevnih skupnostih določeni odborniki, ki imajo naloge: prizadevati si o novem pridobivanju članov, pobiranju članarine in prostovoljnih prispevkov ter pridobivanju interesentov za izlete.

V letošnjem letu so bili tako načrtovani trije izleti po prelepih krajih v Sloveniji, YPrimorski, Gorenjski, Štajerski in Primorski. Teh izletov se udeležujejo skoraj vsi člani, ker je za izlete mnogo zanimanja.

Na praznik OF 27. aprila je društvo upokojencev imelo redno letno konferenco v prostorih gostišča „KAVKA“. Udeležba je bila boljša od pričakovanj, tako da je bil prostor poln.

Društvo upokojencev Moravče ima vsako leto v počitniškem domu v Piranu rezervacijo za svoje člane. Dom člani vedno zadostno zasedejo.

Društvo si je več let prizadevalo za pridobitev prostora za svoje člane. V Moravčah je 80 let star gasilski dom, ki ga gasilsko društvo že dalj časa ne uporablja, ker ima novega. Zato se je društvo povežalo z gasilskim društvom in Krajevno skupnostjo in občino Domžale za dodelitev doma. Končno je društvu upokojencev le uspelo izposlovati pogodbo o lastninski pravici uporabe doma in zemljišča v izmeri 363 m² par. štev. 26/1 in 26/3 k.o. Moravče. Društvo s svojimi člani namerava pričeti z nadomestno gradnjo doma – ureditev društvene pisarne in prostor za rekreacijo upokojencev.

Sestavljen je devetčlanski gradbeni odbor s predsednikom Ivanom LAVRAČEM na čelu, ki ima v to največ vpogleda. Gradbeni odbor je začel z deli takoj.

Kaj več o sami akciji zbiranja prispevkov in gradnji doma upokojencev bomo poročali kasneje.

Jože Novak

(Nadaljevanje s 16. strani)

USAOJ—a (Udruženje Savez antifašistične omladine Jugoslavije), kate-rega se je udeležil tudi mladinec Boško Buha, znani bombaš na sovra-žne bunkerje, ki je junaško padel 1. 1943 v borbi s četniki v Črni gori.

Obogateni, da smo videli izvirne naše revolucije, smo šli dalje. Videli smo zgodovinski Petrovac, kjer je še danes ostanek ozkotirne partizanske železnice, z majhno lokomotivo in železniškim vozom, s katerim se je peljal tovariš Tito iz Jajca v Drvar. Prav tako smo videli tudi partizan-sko letališče na Medenem polju pod planino Klekovačo, kjer je še moč videti partizansko letalo Vrhovnega štaba.

Povsod smo videli spomenike in pomnike padlim, ki nam nemo

govore in nas opominjajo, da moramo čuvati to našo zemljo...

Zvečer smo prišli v Drvar, mesto heroj, v lepi dolini, ki jo obdajajo hribi, poraščeni z gozdovi. Drugo jutro smo se poklonili številnim žrtvam na pokopališču, kjer smo položili venec. Ogleдали smo si Titovo pečino, ter poslušali predava-nje o desantu na Drvar. Med doma-činami je bilo veliko žrtev, tudi med otroki. Izdajalcev med njimi ni bilo. Vsi ljudje te prelepe pokrajine so živeli in umirali za Tita in njegove ideje.

Danes ima mesto drugačno, sodobno podobo. Na ponosnih, delovnih ljudeh se pozna, da so otroci te legendarne pokrajine, teh junaških ljudi, ki so se borili in žrtvovali do zadnjega, za ideje, za katere se tudi danes borimo mi vsi, ki smo TITOVIM dediči.

Danica Zidarič

Smo razkošni in siromašni

Varčevanje z gorivom – benci-nom je potrebno, možnosti pa je še mnogo; videti in jih uresničiti.

Vas Radomlje, ki jo pozna skoraj-da vsakdo, je naselje, ki leži med občinama Domžale–Kamnik. Zelo lepa lega. Omenjena vas Radomlje ima še lepo in veliko okolico. To so vasice: Škerjančevo, Hudo, Volčji potok, Rova, Kolovec, Ziče in bliž-nji del Homca in Preserje.

Naj napišem, zakaj gre?

Kakor se spominjam, je bilo v tej okolici mnogo manjših potrošniških trgovin, v katerih je potrošnik – kupec lahko dobil skoraj vse, kar mu je potrebno za življenje in obstoj. Samo v vasi Radomlje so bile štiri trgovine, na Rovah ena in v vasi Hudo tudi ena. Te trgovine so bile založene z mešanim blagom. Po drugi svetovni vojni in še nekaj časa je bila v Radomljah trgovina za nakup kmetijskih potrebščin, na voljo pa je bilo tudi veliko gradbe-nega materiala.

Kaj pa danes, ko govorimo o modernem času?

Zavemo se, da se število ljudi povečuje in tako bi morali seveda vedeti, da ti ljudje potrebujejo vse več.

Nekaj let nazaj so te trgovine ukinili. Dobili smo novo moderno trgovino, z živili. Vse lepo in prav, kaj pa železnina in ostala galante-rija?

Kam torej po navaden gumb, kam po vijak, čopič... Po vse te manjše stvari, ki jih človek dnevno potre-buje je treba oditi v Domžale ali Kamnik, kar pa znese v obe smeri po 6 km. Torej ob takem sistemu trgovs-ke mreže družba premalo gleda na potrošnika.

Predlagam, pristojnim organom, da bi bilo v vasi Radomlje nujno potrebno zgraditi trgovino z železom in drugim materialom. (kmetijskim, gradbenim...).

Mislím, da to ni edinstveni primer. V tem vidim velik prihranek na gorivu, bencinu, denarju in času. Vse to pa nekaj velja, ali ne?

JANEZ ŠRAJ

Prispevek Janeza Šraja je bil sicer že objavljen v Ljubljanskem dnevniku, vendar ga zaradi njegove tehtnosti objavljamo tudi v našem časopisu.

UREDNIŠTVO

ZAHVALA

Ob izgubi našega očeta

JOŽETA KEMPERLA

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, ki so nam pomagali v težkih trenutkih, sorodnikom in vsem, ki ste darovali vence in cvetje in izrekli sožalje. Hvala vsem, ki ste darovali v dobrodelne namene. Hvala vsem, ki ste ga spremljali na zadnji poti do groba na Homcu. Zahvaljujemo se g. župniku za obred in pevskega zboru. Vsem skupaj še enkrat iskrena hvala!

Družina Kemperle

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža in očeta

ERNESTA BIZJAKA

se iskreno zahvaljujemo prijateljem, tovarišem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam pomagali, darovali cvetje, izrekli sožalje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebno zahvalo smo dolžni delovni organizaciji Melodija, njenemu direk-torju Marjanu Majcnu, njegovim sodelavcem, govornikom Štefanu Podgor-sku in Mihi Beravsu za poslovilne besede, praporščakom, Mengeški godbi in pevskemu Društvu upokojencev Domžale ter vsem, ki ste se ob odprtem grobu poslovili od našega dragega Ernesta. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žena Marjetka v imenu vsega sorodstva.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega očeta, deda, pradedu in brata

JERNEJA MODICA

se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno pismeno in ustno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Posebej se zahvaljujemo dr. Ludviku Kovaču in dr. Petru Cerarju, medicinski sestri Lidiji Počivavšek in ostalemu osebju Zdravstvenega doma za dolgo-letno zdravljenje, delavcem Doma počitka Domžale za nego in skrb, delovni organizaciji Mlinostroj, Krajevni organizaciji ZB NOV in družbenopolitičnim organizacijam Krajevne skupnosti Slavka Šlandra, Domžalski godbi, Pevskemu zboru Društva upokojencev Domžale, Albinu Pavlinu za poslo-vilne besede, praporščakom in sostanovalcem bloka Župančičeva 7 za pomoč namesto venca ter vsem, ki ste se poslovili od našega očeta in v težkih trenutkih stali ob strani ter sočustvovali z nami.

Vsi njegovi.

V SPOMIN

VINKO GRABNER

Na domžalskih Žalah smo se 10. septembra poslovili od borca in revolucionarja, komunista in tovariša Vinka Grabnerja.

Vinko se je rodil leta 1918 v revni kmečki družini v Makarski in po smrti matere preživel otroška leta pri stari mami. Po končani osnovni šoli se je izučil za peka in služil pri različnih delodajalcih. Težke socialne razmere so ga kmalu pripeljale v napredno delavsko gibanje in tako je že leta 1939 postal član SKOJ-a. Dve leti kasneje je postal član Komunistične partije Jugoslavije in v prvih dneh vstaje začel aktivno delati v narodnoosvobodilnem gibanju. Februarja 1942. leta je šel kot borec v Biokovski odred Dalmatinske brigade in z njo prišel tudi v sestav I. proletarske brigade. Vinko je kot borec sodeloval v številnih spopadih in bil med tistimi borci, ki so sodelovali v krvavih bojih na Neretvi, Sutjeski, Drvarju in bil dvakrat v teh bojih tudi ranjen. V eni izmed številnih bitk je bil ujet, vendar je pobegnil in se vrnil nazaj med borce. Njegova vojna epopeja se je končala v zadnjih bojih za osvoboditev domovine.

Tudi po vojni se je Vinko kot oficir aktivno vključil v izgradnjo Jugoslovanske ljudske armade vse do demobilizacije, nakar je postal poklicni šofer pri SAP-u in pri Interevropi. Po upokojitvi je živel v Domžalah in delal v posameznih družbenopolitičnih organizacijah.

Rad se je spominjal ene najtežjih in najbolj humanih bitk v naši zgodovini in ob petnajstletnici bitke na Sutjeski je dobil tudi posebno zahvalo z lastnoročnim podpisom tovariša Tita. Ob tej priliki je tovariš Tito rekel: „Sirom Jugoslavije je bilo mnogo bojišč, toda Sutjeska je bila v narodnoosvobodilnem boju ponos, v katerem se bodo naši narodi spominjali, kako drago smo plačali to, kar smo si ustvarili.“ Ta stavek je Vinko spominjal, saj je bil v tej ofenzivi v enoti, ki je ščitila Centralno bolnico in Glavni štab. Za svoje nesebično delovanje in zasluge je prejel dva

ЗА ЗАСЛУГЕ И ЧАСНО ВРШЕЊЕ
ДУЖНОСТИ ПРЕМА ДОМОВИНИ И
РЕВОЛУЦИЈИ У ВЕЛИКОЈ БИТЦИ
НА СУТЈЕСЦИ. ТЕБИ ДРУЖЕ
ВИНКО ГРАБНЕР
ОДАЈЕМ ПРИЗНАЊЕ И ЗАХВАЛНОСТ
У ИМЕ НАРОДА ЈУГОСЛАВИЈЕ

ТЈЕНТИШТЕ
4 јули 1958

Tito

Ordена za hrabrost, Partizansko zvezdo, Medaljo zasluge za narod in omenjeno Plaketo za boj na Sutjeski.

Tovariš Vinko je odšel, vendar bo kot borec, revolucionar, komunist in tovariš za vedno ostal med vsemi, ki so hodili po težki, a zmagoviti poti boja za osvoboditev in za lepše življenje jugoslovanskih narodov in narodnosti.

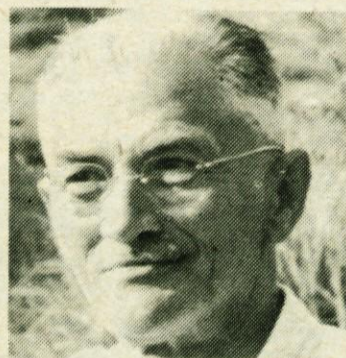
ar

JERNEJ MODIC

Na domžalskem pokopališču smo se 10. septembra poslovili od tovariša Jerneja Modica.

Njegova življenjska pot se je začela 1898. leta v kmečki družini v Črni vasi pri Ljubljani. Mladost mu je zagrnila prva svetovna vojna, katere konec je dočakal na severnih mejah naše domovine. Po poklicu je bil finančni uradnik in je služboval v različnih krajih, in sicer v Leskovcu pri Škofji Loki, kjer je spoznal tudi ženo Marijo, v Žireh, Vinici in Mokronogu. Na tej poti ga je doletela težka nesreča in tako je leta 1941 prišel z ženo in otroci v Domžale kot invalidski upokojenec. Tu si je ustvaril nov dom, vendar ga je spet doletela nova vojna. Sam je pomagal v narodnoosvobodilnem gibanju, otroci Slavko, Dolfe in Jernej so šli v partizane, vendar je Slavko ostal na bojišču pri Čačku v zaključnih bojih za osvoboditev domovine.

Pokojni Jernej je po osvoboditvi aktivno delal po svojih močeh pri obnovi domovine in opravljal številne dolžnosti v organizaciji ZB NOV. Za svoje nesebično delo je prejel

Medaljo zasluge za narod in več odlikovanj.

Na zadnji poti so se od njega poslovili številni tovariši in znanci in se mu zahvalili za njegovo nesebično delo v najtežjih časih naše zgodovine in povojni graditvi lepše in bogatejše domovine.

ar

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega dragega moža, očeta, brata,
borca – revolucionarja

VINKA GRABNERJA

iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, soborcem – partizanom, znancem in sosedom, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti, z nami sočustvovali, darovali toliko lepega cvetja in nam izrazili sožalje. Posebej se zahvaljujemo družbenopolitičnim organizacijam občine Domžale in Makarske, družbenopolitičnim organizacijam in Krajevni skupnosti „Simona Jenka“, delovnim kolektivom SAP – Globus in Interevropi ter govornikom za poslovilne besede. Prav tako se zahvaljujemo osebju Zdravstvenega doma Domžale za vso skrb v najtežjih trenutkih. Ostal boš nepozaben borec legendarnih bitk na Sutjeski in Neretvi, katere epopeja bo trajno živela – most prehoda na pot človekove srečne bodočnosti.

Za njim žalujejo njegovi najdražji.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi naše ljubljene hčerke, sestre in tete

ELKE NAKRST

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in ostalim, ki ste počastili njen spomin, sočustvovali z nami in jo pospremili na njeni zadnji poti. Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste njen grob okrasili z venci in cvetjem.

Posebno se zahvaljujemo samoupravnim interesnim skupnostim Domžale za vse, kar so storile za lepo slovo od naše ljubljene. Prav tako se zahvaljujemo župniku, godbi in pevcem – ter govornikom Jakobu Černetu in tovarišici Štrukljevi za poslovilne besede. Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so karkoli pomagali ob izgubi naše Elke.

Njeni domači.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame,
stare mame, sestre in tete

ALOJZIJE VRENAK

z Vira pri Domžalah

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste počastili njen spomin, sočustvovali z nami in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki ste prerani grob pokrili z venci in cvetjem. Hvala pevcem Društva upokojencev, govorniku za poslovilne besede in praporščakom. Hvala tudi župniku za opravljen pogrebni obred in dr. Ivu Pevcu in vsem, ki ste našo drago mamo obiskovali v času bolezni in jo s prijaznimi besedami bodrili in ji pomagali.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoči vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgibi naše ljubljene mame

VALENTINE CAPUDER

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in nam izrazili sožalje. Se posebej se najtopleje zahvaljujemo dr. Pippu in medicinski sestri Rakovi za njuno nesebično pomoč v letih njene težke bolezni, predvsem pa za lajšanje bolečin v zadnjih urah življenja. Zahvaljujemo se predstavniku Krajevne skupnosti Lukovica za lepe poslovilne besede, Gasilskemu društvu Lukovica, oktetu Lukovica za čudovito zapete pesmi ter duhovniku za lep obred in govor ob odprtem grobu. Se enkrat lepa hvala vsem, ki ste jo imeli radi in nam v naitežjih trenutkih stali ob strani.

Vsi njeni.

ZAKAJ TAKO IN DO KDAJ? :

Zaprte telovadnice

Že sam naslov opredeljuje dilemo in razglabljanje o problemih in sicer tokrat s športnega področja. Slovenci smo dokaj športen narod, s tem mislim, da se s športom nasploh kar precej ukvarjamo in da segamo tudi po vrhunskih rezultatih, poleg tega pa se tudi pridno rekreiramo.

Z organizirano telesnovzgojno dejavnostjo se srečujemo že v vzgojnovarstvenih organizacijah, medtem ko se v šolah spoprijemamo z prvimi osnovami posameznih športnih dejavnosti. Športni dejavnosti so v osnovnih šolah namenjena tudi šolska športna društva, kjer se lahko vsak učenec vključi v bolj ali manj organizirano vadbo po posameznih športnih panogah. Vse leto lahko obiskuje svojo športno sekcijo, pridno ali manj pridno obiskuje treninge, trenira, tudi tekmuje, dosega boljše ali slabše športne rezultate, lahko pa se le izpopolnjuje v posamezni športni panogi ter hkrati s tem krepi svoje psihofizične sposobnosti. Toda šolsko leto traja le od septembra do junija, potem pa se šolska vra zapro. In ne le šolska vrata, temveč tudi velika vrata telovadnic in športnih objektov, če so le ti za šolsko ograjo. Med počitnicami bi le težka našli (ne le v domžalski občini, verjetno je podobno tudi drugod) odprto šolsko telovadnico. Mislim namreč odprto šolsko telovadnico za organizirano športno dejavnost šolske mladine.

Ob koncu šolskega leta se namreč navadno priredi še kakšne zaključne akademije ali občne zборе šolskega športnega društva, nakar lahko trenerji posameznih športnih dejavnosti (predvsem tistih, ki so vezane na dvoransko vadbo) rečejo učencem le še „pa nasvidenje v septembru!“ Da bi se lahko vadba kakršnekoli športne panoge nadaljevala med počitnicami v šolski telovadnici, se zdi mnogim povsem nemogoče. Tudi dejstvo, da bi bili v telovadnici le učenci te šole, in da bi bila vadba pod strokovnim vodstvom trenerja, ne prepriča šolnikov, kaj šele strokovno dokazana trditev, da se s pomočjo organiziranega in kontinuiranega treniranja razvijajo psihofizične sposobnosti in motorične navade. Neizpolnjena ostaja tiha želja, da bi učencem, ko niso na štirinajstdnevni počitnicih s starši na morju in predvsem tistim, ki na počitnice sploh ne gredo, nudili nekaj organizirane vadbe.

Kar naenkrat se najde velikansko število utemeljitev, zakaj mora biti telovadnica med počitnicami zaklenjena. Tako se kar na prvo mesto postavi trditev, da mora biti opravljeno generalno čiščenje. To je seveda povsem razumljivo, saj mora biti telovadnica vsaj dvakrat na leto temeljito prečiščena, le da ni normalno to, da bi se takšno generalno čiščenje zavleklo kar cela dva meseca. Ali še huje, da se mora po eno ali dvotedenskem generalnem čiščenju telovadnica hermetično zapreti, da bo pripravljena za začetek novega šolskega leta. Kot drugi največji vzrok se takoj za čiščenjem pojavi seveda hišnik, ki ima, kot je z zakonom določeno, pravico do letnega dopusta, le da ta pravtako ne more trajati dva meseca. Pa ne navsezadnje še „objektivna ugotovitev“: „vsaj v počitnicah naj starši sami skrbijo za svoje otroke, če jih imamo mi že celo šolsko leto!“, ki dokončno zaklene telovadnico. Iz lastnih izkušenj lahko povem, da ne pomaga prav nobeno zatrjevanje da bo vadba potekala povsem normalno, brez razgrajanja, smetenja, in da bomo za seboj počistili sami. Tudi pojasnjevanje, da bodo vadili le šolski otroci pod vodstvom strokovno usposobljenega trenerja, ki bo svoje delo opravljal brezplačno, ne omaja trdno zaklenjene ključavnice telovadnice.

Mislim, da bi se lahko v prenekaterih šolah, če seveda je zanimanje za tovrstno počitniško dejavnost, le nekoliko bolj zavedali, da tako telovadnica kot tudi športno igrišče nista last ravnatelja oziroma učiteljskega zbora, temveč sta ji dana le v upravljanje. Glede na to, da so ti objekti družbena last, naj jo ima vsaj delček te družbe tudi pravico organizirano in vodenno uporabljati kdaj pa kdaj še izven določenih šolskih ur oziroma obveznosti v šolskem letu. Še posebej pa, če ta delček družbe predstavljajo naši otroci – mladina. Verjetno bo marsikdo dejal, da je to pisanje nesmiselno in da vendar ni tako. Res ni vedno in na vseh šolah tako, zato pa opozarjam tiste in tam, kjer je tako, da vsaj premislijo, še o tem, za prenekatero „nepotrebnem problemčku.“

Prof. Rika BINTER

OGLAS

Prodajam malo rabljeno Emo peč na olje. Informacije na telefon 722-414.

OGLAS

V Mengšu vzamem v najem vrt ali manjšo njivo. Ponudbe na tel. 737-496 – Kušar.

KOŠARKA V DOMŽALAH – RES PRIORITETEN ŠPORT?

V DOMŽALAH SO SE TAKO V ŽENSKI KOT MOŠKI KVALITETNI KOŠARKI ORIENTIRALI NA LASTNE KADRE

Domžalski košarkarji so že vrsto let v kakovostnem vrhu slovenske košarke. Medtem ko so košarkarskemu klubu Domžale v šestdesetih letih pa tudi še nekaj let nazaj očitali, da ne gradi svoje prihodnosti na lastnih kadrih, so njihovi sedanjí uspehi posledica načrtnega dela z mladimi kamniško-domžalskega območja.

Tako so z mladimi kadri v letih 1976/77 osvojili republiško prvenstvo in s temi mladimi igralci tekmovali tudi eno leto v II. zvezni ligi, kjer so si mladi nabirali izkušnje.

V naslednjih dveh sezonah so bili v vrhu republiške košarske lige ter si letos vnovič pridobili pravico tekmovalja v zvezni ligi – medrepubliški ligi – zahod.

Večji stroški – znesek denarja isti

V Domžalah je prispevna stopnja namenjena dejavnosti telesne kulture izredno nizka, zato prihaja ob razviti telesno-kulturni dejavnosti in obilici športnih panog (od tod izvirajo velike potrebe) ter ob bistveno manjših možnostih zadostiti tem potrebam, do velikega nesorazmerja. Sredstva za telesno kulturo, ki so namenjena za letošnje leto so enaka lanskim sredstvom, ob tem pa je prišlo do množične pa tudi kakovostne rasti športne dejavnosti v občini.

Na podlagi načrtnega dela z lastnimi kadri so v KK Domžale tak uspeh in plasman moške ekipe sicer predvideli in so nekoliko večje stroške v predračunih in letnih planih tudi načrtovali, vendar pa je za celotno športno dejavnost v občini manj denarja, posledice pa se kažejo tudi v košarki, ki zaradi povečanega obsega dela (množičnost) je prišlo do večjih stroškov tako v moški in ženski košarki domžalske občine.

Skupaj prikazani stroški

V domžalski občini imajo nosilec kakovostne moške košarke KK Domžale, ženske košarke pri TVD Mengeš. Stroškovno se oboje združuje pod pojmom košarka in od tod tudi nekateri nesporazumi, češ, koliko denarja je namenjeno dejavnosti košarkarjev Domžal. Ob tem pa je treba vedeti, da se znesek namenjen košarkarski dejavnosti deli skoraj na polovico – za žensko in za moško dejavnost.

Ob veliki množični in tudi kakovosti je tako v teh gmotnih zagatah KK Domžale prisiljen iskati lastne vire financiranja, (gostinska dejavnost, organizacija družabnih prireditvev) tako da mora – če želi uresničevati kolikor toliko nemoten potek tekmovalja svojih ekip, na ta način zbrati tretjino denarja za funkcionalno dejavnost.

Brezizhoden položaj

Ob velikem prizadevanju zbrati denar iz lastnih virov so v KK Domžale v polletju zbrali 180.000 dinarjev, dotacij pa je bilo le 170.000 dinarjev. S

Tekma pionirske košarkarske ekipe (selekcije) v Domžalah

tem denarjem ne bo moč zagotoviti normalnega poteka tekmovalja vseh ekip ter nastope moške košarkarske ekipe v zveznem rangu tekmovalja.

Le-to bo stroškovno seveda mnogo dražje kot nastopanje v republiški ligi. Samo potovanja na gostovanjih (več kot 5000 km) bodo veljala po sedanjih cenah 130.000 din, kje pa so še vsi ostali stroški? Tu so tekmovalni stroški, takse, najemnine, oprema, stroški za sodnike itd. Izračunali so, da bodo samo za prvi del tekmovalja potrebovali 250.000 dinarjev.

Ženska košarka

Tudi selekcioniranje v ženski košarki je dalo dobre rezultate, saj je bil v ženski košarki občine storjen velik napredek. Mladinke uspešno tekmujejo v mladinski republiški ligi, članice pa so prav tako uspešne v republiški superligi. Sicer – kljub načrtnemu delu med dekleti – mengeške košarkarice niso osvojile najvišjega republiškega naslova, vendar je uspeh kljub temu velik; četudi nekatere košarkarice odhajajo zaradi višjega ranga tekmovalja v druge klube. Državna reprezentantka Guberiničeva izhaja iz domžalskega območja, letos pa sta prestopili v ligaša II. zvezne lige ILIRIJO – perspektivni igralci Mežanova in Govekarjeva.

V Domžalah pravijo, da so na razpotju. Kam? Ob nenehoma razraščajoči množičnosti ni pogojev ne za množično telesno kulturo, ne za nemoteno delo kakovostnih telesno-kulturnih društev in klubov. Kako naprej, je osnovna dilema, ki jo bodo morali telesno-kulturni delavci v Domžalah še razrešiti. Časa ni, saj so tekmovalja pred durmi, pogoje zanje pa bo treba zagotoviti čimprej. V razreševanje tega problema pa se bo moralo vključiti tudi domžalsko gospodarstvo, ki je doslej (vsaj kar zadeva podporo domačih športnih kolektivov) stalo ob strani.

TERMOAKUMULACIJSKE PEČI čistim, popravilam in montiram

telefon: 737-466
od 7. do 9. ure in od 18. do 20. ure

OGLAS

Prodajam zazidljivo parcelo v centru Vira. Ogled parcele vsak dan od 9. do 17. ure. Naslov v uredništvu glasila.

V varstvo vzamem dva otroka stara od 2. – 3. let. Ponudbe na tel. 737-496 – Kušar.

„DA“ ALI „NE“ MINI KOŠARKA – IGRA VSEH OTROK

Pred seboj imam članek z istim naslovom, ki je izšel v strokovno športnem biltenu Trener v letu 1973. Iz članka povzemam nekaj misli o mini košarki, ki so aktualne še danes, sedem let po objavi članka.

Ze davno so utihnili vsi spori na temo: „Uporabljati ali ne mini košarko?“ Danes ne bi mogli najti niti enega trenerja, ki dela z doraščajočimi otroki, da bi zavrnil ta način igre – vsi so za! Trener, ki se ukvarja z otroki, se upravičeno sprašuje, kdaj priče. Dobro ve, da ni mogoče pristopiti z istim načinom dela otrokom, ki so stari sedem ali osem let in otrokom, katerih starost je dvanajst do trinajst let (ti pridejo pri tej starosti v selekcijo). Kaj lahko in česa ne moremo delati v mini košarki?

Vladimir Kondrašin, trener reprezentance SZ pravi:

„Zelo dobro se spominjam trenutka, kateremu smo bili priča v času turneje po ZDA. Med odmorom ene od naših tekem so na igrišče prišli otroci stari še ne deset let. Vsak od njih je imel v roki po dve žogi. Kaj vse so delali z njimi! Vodenje, križanje, osmice... In vse to v hitrosti in brez prekinitev. Na obrazih otrok je bilo videti, kakšno zadovoljstvo jim predstavljajo te vaje. Da, kako veliko je mogoče naučiti otroke. Toda v procesu poučevanja ne smemo dopustiti monotonosti in dolgočasje. Naloge morajo biti enostavne in morajo otroku pomeniti radost. Učenje elementov košarke mora biti izvedeno kot zanimiva igra.“

V mini košarki mora biti vsestranska priprava. Ko otroci dopolnijo 11 let, pa jim moramo omogočiti, da izbirajo med košarko in drugimi panogami športa. Nekdo se bo odločil za košarko, drugi za atletiko, gimnastiko itd.

Mini košarka je igra. Nobene delitve na perspektivne in neperspektivne ne sme biti. To mora biti eden od osnovnih principov mini košarke. Naj igra vsak,

brez kakršnekoli predhodne selekcije ali izbire.

Torej:

DA za privlačno igro!

NE za borbo za točke in mesta!

DA za vse, ki si želijo množične udeležbe otrok v športu!

NE za delitve na perspektivne in neperspektivne!

In kako je s tekmovanju v mini košarki? Končno je to šport, a šport brez tekmovanja je nesmislen. Zato so tekmovanja med razredi, šolami nujno potrebna. Ker v mini košarki ni ne poražencev ne zmagovalcev, prejmejo nagrade tako zmagovalci kot poraženci in to vsi igralci. Po tekmovanju otrok mora ostati radostno vzdrušje, kot bi bili na veselem prazniku.

Članek je sicer star že sedem let, vendar še vedno zelo aktualen, oziroma v sedanjem času vedno bolj aktualen. Povsod po svetu se zavedajo prednosti mini košarke, pri nas pa je še precej nerazvita, ponekod pa se je otepajo, kljub temu, da pomeni mini košarka vzgojo mladih športnikov za vse športe in ne samo za košarko. V košarkarsko razvitih državah kot so ZDA, Italija, SZ že desetletje ni več pomislekov o mini košarki, pri nas pa še vedno ni našla pravega mesta. Zato se ne smemo čuditi, da naši mladi košarkarji zaostajajo za svojimi vrstniki v svetu, kar je pokazalo tudi Evropsko mladinsko prvenstvo v Celju. Morda je prav mini košarka eden od elementov v razvoju mladih košarkarjev, ki nam še manjka.

V Domžalah smo v lanskem letu začeli z akcijo mini košarke, in nekaj šol se je pozivu odzvalo. Izpeljano je bilo celo nekaj improviziranih tekmovanj. Upamo, da bomo tudi v letošnjem letu nalešli na razumevanje šol in se bo v to akcijo vključilo še več šol.

Janez Kovač

ŠOLSKA KOŠARKA

Komisija za šolsko košarko, ki dela v okviru Košarkarskega kluba Domžale, vodi in organizira vso košarko v domžalski občini in območna tekmovanja ŠSD. Komisijo sestavljajo Savnik Janez, predsednik in Kompare Polona, Nelo Edo, Praprotnik Igor, Kovač Janez in Gorjan Lado kot člani. Obenem je Gorjan Lado poverjenik za našo 18 tekmovalno skupnost in predstavnik le-te v Komisiji za šolsko košarko Košarkarske zveze Slovenije.

Po triletnem delu odbora, to je po takrat znanih portoroških sklepah o usmeritvi telesne kulture v Sloveniji, se v naši občini že kažejo sadovi načrtnega dela. Naloga, ki jo je prevzel odbor je bila popularizacija košarke v šolah. Programsko je bil načrt več ali manj realiziran, saj so bila poleg redne vadbe organizirana tudi vsa tekmovanja, tako na ravni občine, kot celega območja. V košarki smo bili prvi v Sloveniji, ki smo ta tekmovanja dobro izpeljali. Za nemo-teno delo je bilo potrebno zagotoviti večje število trenerjev in sodnikov, kar je pogojevalo organizacijo raznih seminarjev in tečajev, večina pod pokroviteljstvom Košarkarskega kluba Domžale. Na tem področju bomo morali napraviti še veliko, saj nam še vedno manjka dobrih trenerjev, pa tudi povezave s šolami še ni dovolj. To so pokazali tudi rezultati naših selekcij, ki sta sodelovali na republiških turnirjih. V ostalih občinah nas po lanskem dobrem uspehu zopet prehitujejo, predvsem v tehničnem znanju, pa tudi v izboru igralcev – manjka nam visokih igralcev. Že po teh pokazateljih smo košarkarski delavci spoznali določene pomanjkljivosti, ki jih bomo poskušali v novem šolskem letu odpraviti. Ena glavnih nalog bo tudi tesnejša povezava z

mentorji ŠSD. Samo na ta način bomo dosegli, da nam bodo naši mladi igralci ponesli ime naše občine tudi čez občin-ke meje. V novem šolskem letu bo sestava odbora tudi nekoliko spremene-nja in dopolnjena s svežimi močmi, kar nam bo zagotavljalo kvalitetnejše delo v bodoče.

Ekipa KK Domžale iz sezone 79/80. Stojijo zadaj: trener Vavpetič, BRKOVIČ, OSTERMAN, ŠKRLEP, MOČNIK, KOVAČIČ, ANDREJAŠIČ, dr. ŠIRCELJ – predsednik kluba. V prvi vrsti: MAREN, VRHOVNIK, ZLATKOVIČ, KRŽAN, SVETLIN, KOŠIR

Program Komisije za šolsko košarko za šolsko leto 1980/81:

September:

– začetek redne vadbe v ŠSD,

– seminar za trenerje šolskih ekip /s

trenersko organizacijo /,

– testiranje.

Oktober:

– seminar za pomožne sodnike v ŠSD,

– začetek tekmovanja 1. stopnje st.

pionirjev.

November:

– nadaljevanje tekmovanja 1. stopnje

st. pionirjev.

December, januar, februar:

– izvedba tekmovanja 2. stopnje st.

pionirjev.

Marec:

– izvedba območnega tekmovanja st. pionirjev,

– izvedba tekmovanja ml. pionirjev.

April:

– mini košarka,

– zaključek tekmovanja ml. pionirjev.

Maj, junij:

– udeležba na republiškem tekmo-

vanju,

– analiza opravljenega dela in priprava

programa za leto 81/82.

Stalna naloga: povezava z mentorji ŠSD, spremljanje dela trenerjev, strokovna pomoč pri vadbi v ŠSD, sodelovanje s trenersko in sodniško organizacijo.

Janez Savnik

KOŠARKARSKI KLUB
DOMŽALE V MEDREPUB-
LIŠKI LIGI

Starost: Višina:

Z osvojenim drugim mestom v super slovenski košarkarski ligi so si košarkarji Domžal priborili pravico nastopa v medrepubliški košarkarski ligi. Poleg Domžal nastopajo v ligi še Ježica, Tima-Maribor, Branik, Novo mesto, Fructal, Borovo, Dalvin, Jug, Puljanka, Zaprude, Novi Zagreb.

Sestava ekipe je glede na ekipo, ki si je priborila drugo mesto v lanskem sezoni nekoliko okrnjena, saj manjkajo Brkovič Bojan, ki se je na pokalni tekmi s Slovanom poslovil od aktivnega igranja, Kovačič Dušan, ki je v JLA in Topličan Drago, ki je prestopil h Kamniku. Zato se je v delo članske ekipe vključilo več igralcev iz mladinske in dva celo iz kadetske selekcije. Predstavljamo košarkarje, ki bodo v sezoni 1980/81 nastopali v medrepubliški ligi:

Andrejašič Pavle	27	197
Osterman Martin	25	197
Zlatkovič Rajko	22	198
Košir Gorazd	22	190
Kržan Borut	21	185
Maren Brane	21	193
Močnik Mitja	21	194
Kuzma Brane	20	188
Škrlep Franci	19	194
Vrhovnik Filip	19	186
Vovk Igor	18	192
Svetlin Andrej	18	178
Kokalj Boris	18	188
Perič Mario	18	186
Flis Bojan	18	182
Skok Jože	17	186
Golob Vasja	16	190
Šrkjanc Igor	17	197
Iglič Dušan	16	186

Trener ekipe je Benet Franc, ki je zadnji dve sezoni vodil mladinsko selekcijo Domžal, tehnični vodja pa Slavinec Uroš.

Janez Kovač

TVD PARTIZAN
DOMŽALE

URNIK VADBENIH UR

za sezono 1980/81 v telovadnici OŠ Šlandrove brigade Domžale

Razpored posameznih vrst za vadbo	Vsak TOREK	Vaditelj in pomočnik
CICIBANI – CICIBANKE	od 16.00 do 17.00 ure	Smolnikar Anica, Flerin Mica
PIONIRKE	od 15.00 do 16.00 ure	Simon Irena, Simon Andrej
PIONIRJI	od 17.00 do 18.00 ure	Košak Franc, Košak Primož, Vilič
MLADINCI – MLADINKE	od 18.00 do 19.00 ure	Lederer Dimitrij, Dolinšek Igor
ČLANICE – rekreacija	od 19.00 do 20.30 ure	Kolomaz Franjo
ČLANI – rekreacija	od 20.30 do 22.00 ure	Ločnikar Jože

PRIČETEK VADBENIH UR ZA VSE VRSTE SE JE ZAČEL IN BO REDNO VSAK TOREK V TEDNU !